

TRADUCCIÓ AUDIOVISUAL
CREACIÓ DE MODELS DE LLENGUA
EN EL SISTEMA CULTURAL CÀTALA

Estudi de cas del doblatge
d'He/ena, quina canya!

NATALIA IZARD MARTÍNEZ
UNIVERSITAT POMPEU FABRA
(4 de 6)

CHRISTIAN   **MAIS FALLAIT PAS...**

GERARD   **T'has passat!**

fallait pas perd pronom de subjecte *il* i la partícula negativa *ne*, cosa que la traductora compensa per la inclusió de l'expressió d'argot "t'has passat".

CHRISTIAN   **C'EST QUOI CETTE HISTOIRE?**

GERARD   **Què us empatolleu?**

c'est quoi és molt col.loquial (normativament seria *qu'est-ce que c'est*). En la traducció, es compensa pel verb col.loquial "empatollar-se".

CATHY   **TU SAIS QUE ÇA ME FAIT PEUR CETTE HISTOIRE**

LALI   **Aquesta història m'emprenya.**

Aquí tenim dues marques sintàctiques de col.loquialitat: la relaxació de l'ús del pronom (*ça* en comptes d'*il*), i la repetició de pronom i subjecte (*ça* i *cette histoire*). En català, la traductora ha optat per una sintaxi perfectament normativa; el lèxic, en canvi, es converteix en col.loquial amb la substitució de *faire peur* per "emprenyar".

HELENE   **OK!!! ON CONNAIT LA CHANSON!!! OUAIS... CLASSIQUE, QUOI????!!!**

HELENA   **Ja em conec el rotllo, és típic.**

El francès utilitza dues marques sintàctiques de col.loquialitat: començar i acabar amb sengles expressions d'èmfasi: *OK* al principi, i *quoi!* al final. Aquestes són substituïdes per la marca lèxica d'argot "rotllo".

El que hem vist són compensacions immediates, dins de la mateixa oració, o com a mínim dins la intervenció del mateix personatge. Però com que en general s'observa que el francès té molts casos de sintaxi col.loquial, i el català, no, i el català té molts exemples de lèxic col.loquial, i el francès, no, podem dir que s'opera una compensació a nivell global, en tota la sèrie. En altres paraules:

- **A nivell de la sèrie completa la norma general és la compensació de sintaxi col.loquial per lèxic col.loquial.**

6.2.2.3. Sintaxi col.loquial oral en la versió catalana

A continuació (i com hem fet a nivell lèxic) analitzarem la versió catalana en si mateixa, per comprovar si la sintaxi es correspon a una sintaxi col.loquial real. Per fer tal comprovació, ens basarem en el que Lluís Payrató (1990) i López del Castillo (1984) descriuen com a "registre col.loquial", "familiar", o "substandard", que és a què correspondria aquest argot juvenil pretès. Com les formacions s'han pogut recercar d'una manera informatitzada, aquesta anàlisi s'ha fet sobre la totalitat dels 60 episodis.

En la següent graella, la llista de l'esquerra correspon a les formacions considerades "col.loquials" pels autors. Les formes entre parèntesis són la formació normativa o preferible, que només hem inclòs en els casos en què no quedava prou clar. Els números de les columnes de la dreta corresponen a l'episodi en què apareixen aquestes formacions. Si el número és 0 és que aquella formació no hi apareix cap vegada. Els números entre parèntesi

indiquen ens quins episodis apareix la forma normativa o preferible, per poder-ho comparar amb la forma secundària. Els números de la columna titulada "Total" són el nombre de vegades en què apareix cada formació: primer la secundària, i entre parèntesis la normativa. Quan un número d'episodi té una xifra superescrita (per exemple 4³), vol dir que en aquell episodi la formació hi apareix tal nombre de vegades (en el nostre exemple, en l'episodi 4 hi apareix tres vegades). Hem fet el recompte en la versió de la traductora i en la versió corregida i ajustada, per veure si hi ha diferències significatives, que indiquin la tendència més normalitzadora o més informalitzadora d'una o altres.

SUBSTÀNDARD COMU MITJÀ				
formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ ajustada	TOTAL
xafar	0	0	0	0
(aixafar)	(2)	(1)	(2)	(1)
valdre	0	0	0	0
(valer)	(0)	(0)		(0)
nasqués	0	0	0	0
(naixés)	(0)	(0)		(0)
escrigués	0	0	0	0
(escrivís)	(0)	(0)		(0)
vengut	0	0	0	0
(venut)	(9, 16 ⁶ , 58, 60, 9)	(10)	(9, 16 ⁶ , 58, 60, 9)	(10)

sigut (estat)	0 (2, 3 ³ , 4 ³ , 5 ³ , 6 ² , 8 ² , 9, 11 ³ , 12 ³ , 16 ² , 17, 19 ² , 21 ⁴ , 23 ³ , 24 ² , 25(6), 28, 29 ² , 30 ² , 31, 32 ² , 34 ² , 35 ² , 36, 37 ³ , 38 ² , 40, 41, 43 ⁷ , 44, 45, 47 ⁵ , 48 ³ , 51, 53 ⁴ 54 ³ , 55, 56 ² , 57 ² , 58 ² , 59, 60 ²)	0 (97)	2, 3 ² , 4 ² , 6, 7, 11, 14, 19 ² , 24, 27, 3 ² , 30 ² , 31 ² , 33, 35 ² , 39, 45, 46, 48 ³ , 49, 50 ² , 54 ³ (4 ² , 6, 8 ² , 9, 11 ² , 12 ³ , 16 ² , 17, 21 ³ , 23 ³ , 24 ² , 25 ⁷ , 28, 29 ² , 30, 32, 34 ² , 35 ² , 36, 37 ³ , 38, 43 ⁷ , 44, 45, 47 ⁶ , 54, 56 ² , 57 ² , 58 ² , 59, 60 ²)	34 (68)
fa molt temps (fa molt de temps)	37, 41 (21, 22, 23, 35, 42, 47, 54, 58, 9)	2 (9)	37 (2, 9, 21, 22, 23, 27, 35, 38, 40, 42, 54, 57)	1 (13)
me penso *	0		0	
te trobes *	0		0	
mai et veig (mai no et veig)**	5 ⁴ , 6, 7, 10, 15, 16, 17 ² , 20(4), 21, 25, 29, ² , 31 ² , 33 ³ , 36 ² , 38, 39, 42 ² , 44 ² , 45, 48, 50 ³ , 51, 52, 53 ⁴ , 54, 55, 56, 57 ² , 58 ³ , 59, 60 ² (4, 6, 20, 21 ² , 22, 24, 25, 34, 38, 43, 47, 50, 55, 57, 60)	54 (16)	15, 16, 29, 36, 42, 44, 52, 55, 56, 58 (5, 7, 10, 11, 22 ² , 23, 24, 33 ² , 37, 38, 46, 47, 48, 55, 57 ² , 58, 59)	10 (20)

la Maria, no l'he/l'has/l'ha/l'hem/l'heu /l'han vist (no l'he/l'has/l'ha/ l'hem/l'heu/l'han vista) ***	0 (10, 11, 17, 44 ⁵ , 47, 53, 54, 60 ²)	7 (13)	0 (10, 44 ⁵ , 47, 60 ²)	0 (9)
---	--	-------------------------	---	------------------------

* En aquest cas i el següent, en què hi ha moltíssimes possibilitats (totes les substitucions de "em" per "me");, i que per tant era pràcticament impossible buscar-les totes, n'he buscat un exemple a mode de mostreig orientatiu. L'exemple és el citat en la casella (en aquest cas, "me penso" i "te trobes").

** Aquest és un altre cas en què hi ha moltíssimes possibilitats (totes les dobles negacions), de manera que n'he buscat un exemple a mode de mostreig orientatiu. L'exemple és el citat en la casella ("mai no et veig"). Però, a part d'aquesta recerca, en l'anàlisi detallada dels 15 episodis de mostreig hem observat que la doble negació és, en la versió corregida/ajustada, molt freqüent.

*** Aquí també hi ha moltíssimes possibilitats (totes les concordàncies de gènere entre el verb i el participi: l'he vista, l'he trobada, etc.). L'exemple recercat és només el citat en la casella (en aquest cas, l'he/l'has/l'ha/l'hem/l'heu/l'han vist).

SUBSTÀNDARD COMU FAMILIAR

formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ ajustada	TOTAL
els hi * (els el/els els/els la/els les/els ho)	21 ² , 24, 30, 51, 54, 58, 59 (0/0/0/0/9, 11, 14, 17, 19, 25, 29 ² , 32, 44, 45, 50)	8 (12)	13, 21, 30, 44, 51, 58 (0/0/0/0/3, 4, 9, 11, 14, 17, 19, 24, 25, 29 ² , 31, 32, 44, 45, 46, 50, 55)	6 (18)
els hi (els)	33	1		0
si hagués... hagués (si hagués... hauria)	0 (2, 5 ³ , 6 ² 7 ⁴ , 8, 9, 12, 14, 16, 20, 21, 24, 27, 31, 32 ⁴ , 34 ² , 35, 37 ³ , 38 ² , 42 ² , 44 ² , 45, 47 ⁴ , 48 ² , 52, 53, 55 ³ , 56, 57 ² , 58)	0 (52)	0 (2, 5 ³ , 6 ² , 7 ³ , 8, 9, 12, 13, 14, 16, 20, 21, 24, 27, 32 ⁴ , 34 ³ , 35, 37 ³ , 38 ² , 42 ² , 44 ² , 46, 47 ⁴ , 48 ² , 51, 52, 55 ³ , 56, 57 ² , 58)	0 (52)
el/la/els/les que (el/la/els/les qui)	1, 10, 33 (1, 33)	3 (2)	10 0	1 (0)
tenim de (hem de)	0		0	
hi han (hi ha)	0		0	
prou (prou)	0		0	
masses (massa)	0		0	

* En aquest cas la recerca exhaustiva de la formació normativa ("els" com a pronom d'objecte indirecte), ha estat impossible, perquè la recerca informatitzada registrava juntes les formacions "els" (article masculí plural), i "els" (pronoms). De manera que el destriar els uns dels altres ens hauria pres massa temps, per al benefici que n'hauríem obtingut.

COLLOQUIAL

formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ ajustada	TOTAL
lo (el, article neutre)	0	0	0	0
iguals	0		0	
diferents	0		0	
elegant	0		0	
jo vic (visc)	0		0	
vàrem anar (vam)	0 (3 ² , 10, 11, 15, 19, 20, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 35, 37, 39, 41, 45, 48, 50, 51, 53, 54, 57, 58)	0	0 (1, 3 ² , 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 19, 20, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 42, 46, 48, 50, 51, 54, 57, 58)	0
vem anar	0	0	0	0
haguem (hàgim)	1, 2, 6, 7, 15, 25, 31 ² , 37, 49, 51, 60 (0)	12 0	37, 38 ² , 43, 50 (27, 51 ²)	5 (2)
coneix (conec)	0		0	
perderàs (perdràs)	0		0	
conseixis	0		0	
dongui	0		0	
donc	0		0	
sapiguer	0		0	
tinguent	0		0	
fagi	0		0	
meresquent	0		0	
visquent	0		0	
donar-lis (-los)	0		0	

afanye'm-se (-nos)	0		0	
-----------------------	---	--	---	--

Totes aquestes formacions són considerades per López del Castillo "admissibles o tolerables". Però en la recerca anterior s'observa que la traducció d'*Helena* pràcticament no les utilitza. Gairebé sempre prefereix la formació normativa. Aquest és el cas, per exemple, dels pronoms (forts o febles):

ADRIA   **Oi que no us fa res, fer-nos un lloc? (Ep. 1)**

GERARD: **Podries trucar a l'agència per dir-los que acceptes fer la campanya Esliptren? (Ep. 40)**

HELENA   **Així tenim temps de posar-nos super guapes per trobar-los al vespre. (Ep. 41)**

LALI   **Ara que ens has explicat això et trobo molt més simpàtic!**

TOMÀS   **Què passa?... Abans no m'hi trobaves? (Ep. 28)**

La parla oral no té per norma una combinació de pronoms tan elaborada com en la frase "No m'hi trobaves". Més aviat, repetiria un (o tots dos) referents: "Què passa, que abans no em trobaves simpàtic?". La formació que utilitza la versió catalana és més propera al discurs escrit que no pas a la parla oral.

La versió catalana no només no reflexa la morfosintaxi col·loquial o familiar, sinó que hi ha casos en què el llenguatge és el que López del Castillo anomena "substàndard culte" (1980: 109-116):

MAGDA   **Quan els ho expliquem als nostres néts, estic segura que ens prendran per bojós.**

LALI   **Ostres, ja penseu en els néts?**

JOSEP   **Potser sí, que correm massa!**

MAGDA   **No he dit que pensés fer-los amb tu! (Ep. 24)**

HELENA   **Joana! On vas?**

JOANA   **A D.B. Records! A dir-los el que en penso, del seu director artístic! (Ep. 30)**

GERARD   **Joana, per què m'has empès? (Ep. 59)**

Empès és un participi poc usual en català. Es podria haver traduït per "Per què m'has espentat", o "Per què m'has donat una espenta?", però s'ha preferit utilitzar aquesta formació "cult". De fet, el participi "empès" apareix en dues altres ocasions, a l'episodi 16, i al 37.

La doble negació és un altre cas de substandard culte, que no es produeix normalment en català col.loquial, i encara menys en la parla oral. Però recordem (secció 5.3.1.) que el llibre d'estil de TVC en recomana l'ús. La doble negació és bastant freqüent en la versió catalana:

GERARD   **Mireu, col.legues. Val més que ho acceptem. Som uns músics genials però cap de nosaltres no domina els teclats. (Ep. 3)**

A continuació, vegem què diu la pròpia Coordinadora de Normalització Lingüística de TVC sobre la morfologia lexical col.loquial. En una circular interna recomanaven l'ús de les formes col.loquials perquè les consideren "més addients per als diàlegs de ficció". Això és una actitud bastant agosarada i inusual, tenint en compte el tarannà de TVC, que més

aviat potencia les formacions normatives per sobre de les col.loquials. Algunes de les recomanacions d'aquesta mena són les combinacions de verb i pronom, entre les quals ell recomanaven:

- aneu-se'n (millor que "aneu-vos-en")
- anem's-en (millor que "anem-nos-en")
- recolzeu's-hi (millor que "recolzeu-vos-hi")
- aturem's-hi (millor que "aturem-nos-hi")
- ens en anem (millor que "ens n'anem")
- us en ha tret (millor que "us n'ha tret")
- aneu's-en-hi (millor que "aneu-vos-n'hi")

(Circular interna de la Comissió de Normalització Lingüística de TVC, amb data de 30 de març de 1993)

Vegem la incidència d'aquestes recomanacions en *Helena, quina canya!*

RECOMANACIONS TVC				
formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ ajustada	TOTAL
aneu-se'n	0	0	0	0
(aneu-vos-en)	(10, 18, 19, 51)	(4)	(10, 18, 51)	(3)
anem's-en	0	0	0	0
(anem-nos-en)	(0)	(0)	(0)	(0)
's-hi	0	0	0	0
(-vos-hi)	(0)	(0)	(0)	(0)
's-hi	0	0	0	0
(-nos-hi)	(0)	(0)	(41)	(1)

ens en anem (ens n'anem)	13, 20, 41 (20 ² , 3, 5, 40, 41, 43, 58)	3 8	0 (40)	0 (1)
us/ens en ha/heu (us/ens n'ha/heu)	0 (3, 6, 18, 19, 20 ³ , 25 ³ , 29 ² , 30, 57)		43, 54 (6, 18, 19, 24, 25, 29 ² , 30)	
aneu's-en-hi (aneu-vos-n'hi)	0 0	0 0	0 0	0 0

• **Construcció de frases compostes en català col.loquial**

Entre els diversos procediments per formar oracions compostes (juxtaposició, coordinació i subordinació), segons Payrató la parla ordinària té una clara preferència pel primer. La coordinació es limita a un grup reduït de connectors (*i, però...*). Respecte de les subordinades adjectives, la llengua oral gairebé no presenta subordinades explicatives, i encara menys el relatiu *qual* o relatius compostos.

Aquesta darrera apreciació de Payrató es reflexa també en el llibre d'estil del doblatge de TVC (Televisió de Catalunya, 1997: 35), que recomana: "convé evitar els relatius compostos *el qual, la qual, els quals, les quals*. Resulten més adequats per a nivells formals, com ara la celebració d'un judici."

I, efectivament, la versió catalana *Helena, quina canya!* no utilitza ni una sola vegada el relatiu *qual*: la recerca informatitzada d'aquest relatiu, efectuada sobre la totalitat dels episodis, ha donat resultat negatiu. Aquesta recomanació és de les poques que fa TVC sobre l'ús de formacions col.loquials, i que a *Helena* són respectades. Més endavant veurem que

pràcticament totes les altres formacions que recomanen no són tingudes en compte.

A continuació, vegem el que diu el llibre d'estil de TVC sobre les formacions col·loquials (Televisió de Catalunya, 1997: 33-35). Recordem (§ capítol 5, secció 5.3.1.) que el llibre d'estil del doblatge de TVC és la formalització i la publicació comercial de les recomanacions fetes internament per la Comissió de Normalització Lingüística de TVC fins llavors; entre aquestes recomanacions hi ha les circulars internes mencionades a la pàgina anterior. En el nostre esquema, la primera formació, correspon a la forma col·loquial, recomanada. La segona, entre parèntesis, és la formació normativa a la qual la forma recomanada substitueix.

RECOMANACIONS TVC				
formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ajustada	TOTAL
els hi (els amb valor datiu/els el/els els/els la/els les/els ho)	21 ² , 24, 30, 51, 54, 58, 59 (0/0/0/0/9, 11, 14, 17, 19, 24, 25, 29 ² , 31, 32, 44, 45, 50)	8 (12)	13, 21, 30, 44, 51, 58 (0/0/0/0/3, 4, 9, 11, 14, 17, 19, 24, 25, 29 ² , 31, 32, 44, 45, 46, 50, 55)	6 (18)
ajupe't (ajup-te)	0	0	0	0
promete'm (promet-me)	0	0	0	0
coneixe'ns (conèixer-nos)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)

ens en anirem/anem, etc. (ens n'anirem)	0 (3, 5, 20, 40, 41, 43, 58)	0 (7)	0 (36, 40)	0 (2)
--	------------------------------------	----------	---------------	----------

Aquest recompte ens permet observar que ni la traductora, ni el corrector, ni l'ajustador d'*Helena, quina canya!* van fer massa cas de les recomanacions internes de TVC. És possible que l'explicació d'aquesta actitud estigui relacionada amb el que hem comentat abans: que aquesta recomanació és una actitud agosarada i inusual, respecte de la tònica general de TVC. Per tant, és possible que els mediadors de la llengua no la tinguessin present, estant tan acostumats com estan a "traduir amb el pilot automàtic": a tendir al normativisme quan treballen per a TVC.

Com a conclusions finals tenim:

- **La morfosintaxi de la versió catalana no correspon a la norma d'una morfosintaxi col.loquial real. La morfosintaxi no només presenta formacions massa estrictes per a ser col.loquials, sinó que també està mancada dels elements més bàsics de la parla oral: connectors, repeticions, trets expressius, i tots els elements que confereixen als diàlegs el tenor interactiu. En altres paraules, són uns diàlegs sovint encarcerats, poc lligats entre ells, i en ocasions més propers a l'escrit que a la parla oral.**
- **El conjunt no és homogeni: combina solucions molt col.loquials al costat de solucions molt formals. Això resulta en un discurs bastant híbrid. Normalment les solucions híbrides són: un lèxic**

informal al costat d'una morfosintaxi molt formal. Però també n'hi ha que combinen lèxic col·loquial i formal, o formacions morfosintàctiques també d'una i altra mena.

Això darrer no només es produeix a nivell macrotexual. També a nivell microtextual, cosa que fa la hibridesa encara més evident. Per exemple, dins d'una mateixa intervenció:

CATHY   SERIEUSEMENT... ÇA VOUS PLAÏT VRAIMENT!!!!?

LALI   Ara seriosament. De debò us mola?" (Ep. 51)

Aquí veiem la combinació d'un vocable tan formal com "seriosament", al costat d'un verb emblemàtic de l'argot juvenil: "molar".

NATHALIE: ET BIEN LAISSEZ-LES ATTENDRE .. J'AI ME AUTANT QUAND VOUS N'ETES PAS AVEC ELLES ... VOUS RESSEMBLEZ TROP A DES PETITS TOUTOUS EN TRAIN DE LEUR LECHER LES PIEDS ..

NATÀLIA   Deixeu-les que esperin. Em moleu més quan passeu d'elles. Si no, sembleu gossets falders, llepant-los els peus. (Ep. 26)

Aquí tornem a trobar el verb "molar" al costat d'una formació de pronom feble molt normativa, "llepant-los" (la forma col·loquial seria "llepant-lis").

Això ens porta a una conclusió general, respecte de la versió catalana d'*Helena, quina canya!*:

- **La caracterització sociològica del text es fa a partir del lèxic, i no de la morfosintaxi.**

Però *Helena, quina canya!* no és un cas aïllat. Si ens fixem en el que diuen els autors que han estudiat altres doblatges de TVC, veurem que arriben a conclusions similars. L'equip de recerca de Margardia Bassols (Bassols et al. 1995) ho observa respecte dels dibuixos animats:

"The great strength of dubbing in Catalan lies in the use and command of set phrases and sayings. These expressions are the greatest - indeed the only one - means for creating the impression of spontaneity and maximum similarity to spoken language, and are introduced even when they are not used in the original. **It is as if the battle for oral language were fought exclusively on the lexical field.**"
(Op. Cit.: 412) [la negreta és nostra]

Josep Maria Carbó (1990) observa que la caracterització dels doblatges juvenils en què es vol donar certa presència a l'argot, es fa bàsicament a partir del lèxic; i hi observa una manca de caracterització sintàctica:

"Si analitzem els diàlegs d'una pel·lícula d'aquest tipus observarem que ben bé el 80% del llenguatge és estàndard i que la resta correspon a mots emblemàtics estratègicament repartits que fan la funció de caracteritzar els personatges. [la credibilitat del doblatge] sol usar gairebé exclusivament recursos lèxics però és evident que la incorporació d'estructures sintàctiques específiques del parlar que es vol representar, sobretot la fraseologia, reforça considerablement la sensació de credibilitat. En el cas de l'argot juvenil, el camp lèxic on triar ja és per naturalesa restringit i constituït per termes amb una forta càrrega emblemàtica. L'adequació sintàctica s'ha de tenir especialment present en aquest tipus de llenguatge perquè també és molt característica en extreure certs trets col·loquials com l'absència de subordinació oracional i el recurs abundant a falques repetides. El

fet és que, dins d'un llenguatge fortament estàndard com és el del doblatge, la caracterització de l'argot juvenil es pot fer amb els mateixos procediments usats per caracteritzar altres llenguatges específics." (Op. Cit.: 33)

Josep Anton Castellanos també ho observa, respecte dels programes infantils doblats: "(...) l'aparença de col.loquialisme ve donada, sobretot, pel vocabulari i la fraseologia populars. En canvi, altres solucions fonètiques, morfològiques, sintàctiques o lèxiques més acostades al col.loquial popular no hi són pràcticament assajades." (Bassols, Rico i Torrent, 1997: 117)

Bassols, Rico i Torrent són del mateix parer:

"En general hi ha poca diferenciació estilística, tant entre els registres formals i els informals, com entre els sociolectes i els cronolectes que caracteritzen determinats sectors de la població. I cal dir també que la poca diferenciació observada s'obté per procediments lèxics i de fraseologia, més que per procediments sintàctics." (Bassols, Rico i Torrent, 1997: 146)

6.2.3. El nivell fonètic i prosòdic

Finalment, ens fixarem en el nivell fonètic i prosòdic. Aquest nivell no l'aprofundirem tant com els altres (el cultural, el lèxic i el morfosintàctic), perquè el que hem pretès en aquest treball és analitzar la traducció, i no tant la manera d'articular els sons per part dels actors del doblatge. Tot i així, creiem que aquesta manera d'articular forma part també del producte final, per tant no podíem obviar-la totalment. Som conscients

que el nivell fonètic i prosòdic podria ser analitzat amb més profunditat, però aquesta no és la nostra intenció en aquests moments.

Recordem que la definició del col.loquial de Payrató era: ús d'un vocabulari bàsic més restringit (en el lèxic), reduïda estructuració (en sintaxi), i relaxació articulatòria (en fonètica). La relaxació articulatòria és, efectivament, un tret característic i constant en la versió francesa. Els actors:

- **ometen vocals àtones:**

T'as des jolis yeux

- **relaxen l'obertura o el tancament d'altres:**

[we] per [wi] a *oui*

obertura de la e ([fe], en comptes de [fe], a *il a fait*)

- **afegeixen un final en -e neutra quan aquesta no hi és:**

[didõkə] per [didõk] a *dis donc*

Però el doblatge d'*Helena, quina canya!* no reflexa aquesta relaxació articulatòria. Al contrari. Tant la pronúncia dels actors com la seva dicció és tot menys relaxada. La fonètica és estàndard (o sigui, el que dicta la *Proposta per a un estàndard oral de la llengua catalana*, IEC, 1990). No s'hi observa cap tendència col.loquial: ni cap cas dels que la *Proposta* qualifica d'*admissibles*, ni dels *no recomanables*.

En algun cas solt hem trobat que la traductora havia intentat reflexar una pronúncia col.loquial, que la versió corregida/ajustada no va mantenir (i en escoltar la versió doblada es va confirmar). Per exemple, en el episodi 47, veiem:

VERSÍO TRADUCTORA	VERSÍO CORREGIDA/AJUSTADA
JOSEP: Escolteu, en aquest paio l'ha atropellat un cotxe! Potser es troba fatal, ves!	JOSEP: Escolteu, l'ha atropellat un cotxe! Potser es troba fatal!

Aquest cas és el que López del Castillo (1984: 101) anomena "coixí fonètic", que és l'afegiment d'un so (en aquest cas "en"), per distingir entre el subjecte i el complement indirecte. López del Castillo defineix el "coixí fonètic" com "una llicència útil per a la llengua parlada".

S'observa, doncs, que la fonètica del doblatge d'*Helena* es troba realment lluny d'una fonètica oral real. Per comprovar-ho, vegeu el videocassette amb l'enregistrament de l'episodi 50.

De fet, la fonètica excessivament rígida és una norma dels doblatges de TVC. Recordem el que deia el corrector Xavier Rello al capítol 4 (secció 4.3.4.): que aquesta tendència prové dels propis actors de doblatge (i els seus directors), la tradició dels quals s'inspira dels doblatges en castellà, en què la tònica era utilitzar una fonètica ideal i perfecta. Segons Rello, aquests actors són incapaços de reproduir una parla col.loquial. Recordem també (secció 5.3.2.) que Mavi Dolç i Laura Santamaria (1996), escrivien que el doblatge no reflexa les marques de relaxació de la norma lingüística, i que la pronúncia segueix una fonètica estàndard. Laura Santamaria, per la seva part, considera que els dobladors intepreten els guions "amb molta cura i amb una fonètica extremadament correcta." (Bassols, Rico i Torrent, 1997: 85). "La correcció fonètica dels actors de vegades és massa acurada, en rares ocasions ometen sons ni per motius de parla ràpida (*'nem*, o *per 'xò*) i mai no introdueixen vocals epentètiques (*ens (e)n'anem*)." (Bassols, Rico i Torrent, 1997: 93)

La prosòdia, la dicció i l'entonació dels actors tampoc no corresponen, ni a l'entonació original, ni al que es consideraria una entonació de la parla real. La prosòdia és extremadament acurada: els actors no efectuen elisions, ni pràcticament lliguen una paraula amb l'altra, i vocalitzen amb èmfasi i remarcadament. L'entonació tampoc correspon a l'entonació oral real. Més aviat correspon al que s'esperaria d'actors de teatre clàssic.

Recordem que Xavier Rello també considerava que, en el cas del doblatge al català, els actors s'estan acomodant a doblar sempre en un mateix to, independentment de quina pel·lícula o quina escena sigui. Per la seva part, Laura Santamaria (Bassols, Rico i Torrent, 1997: 87-88) opina que en el corpus que ella analitza l'oral original és ric en trets sociolectals o dialectals (fonètics i lèxics). Però això no es reflexa en un oral corresponent en català. El doblatge, per compensar la pèrdua dels trets orals, caracteritza els personatges amb trets prosòdics, per exemple tons de veu exagerats (i no reals).

La falta de realisme l'hem observat també, d'una manera generalitzada, en els doblatges a l'alemany. Això es deu probablement a dues raons principals: la primera, és una qüestió cultural: a Espanya sempre s'ha doblat així; la segona raó és la que apunta Rosa Agost a *Traducción y doblaje* (§ secció 5.3.2.): que la traducció del guió posa per escrit un text que originalment era oral (Agost 1999: 123).

Així que, tant la fonètica, com la dicció i l'entonació dels diàlegs d'*Helena* demostren un cop més que el que TVC pretenia no era presentar un model real, sinó didàctic.

6.3. SOLUCIONS INJUSTIFICADES

Hem vist que la traducció d'*Helena, quina canya!* segueix una línia bastant definida. Macrotextualment, presenta dos tipus d'adaptacions, una de cultural, i una de lingüística. Microtextualment, l'adaptació lingüística es produeix sobretot a nivell lèxic: el nivell morfosintàctic segueix una línia molt normativa. Però tot i aquesta línia definida i aquesta regularitat de comportament, la traducció presenta un nombre prou alt de solucions injustificades.

Quan parlem de solucions injustificades ens referim a aquelles solucions de traducció que no es veuen justificades per cap de les normes ni de les prioritats establertes a l'hora de traduir aquest text. No semblen seguir cap intenció determinada, ni dels iniciadors, ni de la traductora. Però, tot i que aquestes solucions són injustificades, són explicables. A continuació presentarem una mostra de solucions injustificades, i intentarem establir-ne l'explicació.

6.3.1. La norma inicial i l'adaptació cultural

Hem vist que el conflicte entre certes normes contradictòries és el responsable de la falta d'homogeneïtat en la varietat lingüística de la versió catalana. De la mateixa manera, ara veurem que la norma inicial és la responsable de la pràctica totalitat de les solucions injustificades.

La norma inicial era efectuar dues adaptacions: una cultural, i una lingüística. Aquesta norma inicial resultava tan global i tan restrictiva, que va obligar tots els agents de la traducció (iniciadors, traductora, corrector i ajustador) a estar massa pendents d'un aspecte macrotextual i a perdre de vista els aspectes microtextuals, i altres de macrotextual, com és la

coherència. Capgirant un conegut refrany, el bosc no els va deixar veure els arbres.

La primera solució injustificada és la falta de consistència en l'adaptació cultural. Aquí tenim alguns dels aspectes als quals falta coherència:

- **Johanna parla en l'original en anglès; de vegades se la tradueix, i de vegades, no.**
- **A una frase "França" es tradueix per "França", i a una altra frase se substitueix per un hiperònim o desapareix la referència.**
- **En un episodi el *Tour de France* és el "Tour de França", i en un altre, la "volta ciclista"; *le TGV* tant es tradueix per "el TGV", com desapareix.**
- **El mateix referent cultural es catalanitza a un episodi, i en un altre es deixa a la francesa (francs/pessetes, xampany/caua, etc.).**

L'adaptació cultural no només és inconsistent, sinó en alguns moments també incoherent. Així, la sèrie sembla que passa a França, però els francesos són "catalanets", i els personatges tenen noms catalans.

L'adaptació dels noms presenta també altres solucions injsutificades: la norma era adaptar el context a la cultura catalana. Una de les transformacions que s'havien de fer era traduir els noms al català. Com que la norma era tan global, es van adaptar tots els noms al català, sense veure que en l'original hi havia noms que eren francesos, i noms que no ho eren. Per exemple, en l'original Johanna tenia un nom anglès perquè era americana. Però en català Joana té un nom català com tots els altres; i, com

que no s'ha canviat l'argument, continua sent americana. El fet que una americana tingui un nom català és una solució injustificada.

Tot això és degut a la norma inicial. El fet de tenir una norma tan global i restrictiva, fa perdre de vista als agents de la traducció una altra norma, aquest cop una norma intrínseca i molt bàsica de tota traducció: la coherència textual. El resultat és que el text no és totalment coherent.

6.3.2. La norma inicial i l'adaptació lingüística

6.3.2.1. L'homogeneïtzació de la traducció

La primera solució injustificada que la norma inicial provoca sobre l'adaptació lingüística, és que el llenguatge de la traducció resulta més homogeni que el de l'original. Això vol dir que el doblatge elimina algunes de les varietats presents en la versió francesa, i que estaven justificades perquè donaven riquesa i profunditat als diàlegs.

De fet, tota traducció, com ja han notat alguns autors (Toury 1980 i 1995, Hesse-Quack 1969, Bassols et al. 1995, Melloni 1996), tendeix a ser més homogènia que l'original. Altres autors són fins i tot més específics, i assenyalen que la traducció d'audiovisuals tendeix a l'homogeneïtzació dels nivells del llenguatge, perquè opera una estandardització del llenguatge resultant (Goris 1994). En el cas d'*Helena* no s'estandarditza, al revés, s'argotitza, però el resultat és també d'una major homogeneïtat en la llengua de destinació. Vegem-ne dos exemples.

A la versió original de l'episodi 26 hi ha un personatge (Johanna), que decideix canviar de caràcter (sempre havia estat una mica xicotot) i convertir-se en una noia femenina i romàntica. Comença a actuar d'una manera molt cursi, i el seu discurs es torna més formal que habitualment.

La versió catalana aplica la norma d'adaptació (informalització) del llenguatge d'una manera macrotextual, sense fixar-se en les diferències internes de la llengua original a nivell microtextual, com és el cas present. De manera, que el discurs de Joana en la versió catalana està, com el de la resta dels personatges, farcit de marques d'argot i col·loquials. Es perd, per tant, l'element distintiu de l'original, que era que Johanna parlés d'una manera molt més cursi que la resta dels personatges: aquesta distinció en la manera de parlar era una caracterització fonamental per a l'argument d'aquest episodi. La versió catalana, en sofrir aquest procés d'homogeneïtzació, perdia aquesta caracterització. Aquí en tenim un fragment. Les expressions subratllades de la versió catalana mostren les marques d'argot.

VERSIO ORIGINAL	VERSIO CORREGIDA/AJUSTADA
<p>JOHANNA: MAIS IL NE SE PASSE BIEN CHRISTIAN CHERI .. IL SE PASSE QUE TOUT SIMPLEMENT JE ME SUIS APERÇUE QUE J'EN AUAIS ASSEZ D'ETRE UN GARÇON MANQUE ET QUE J'AI DECIDE DE REDEVENIR LA VRAIE JOHANNA ... CELLE QUI EXISTE DEPUIS TOUJOURS AU FOND DE MOI ... MAIS QUE J'AVAIS PEUR DE MONTRER PARCE QUE JE CROYAIS QUE TOUT LE MONDE ALLAIT SE MOQUER DE MOI ...</p>	<p>JOANA: Ua, Gerard, no em passa res. Simplement, he descobert que ja n'estava <u>fins el gorro</u> d'anar sempre vestida com un <u>tió</u>. I a partir d'ara he decidit que vull ser l'autèntica Joana. La Joana que... que jo he dut tota la vida a dins meu (<i>Sospira</i>) però que em feia <u>quantitat de por</u> d'ensenyar perquè no volia que la gent <u>se'm rifés</u>.</p>
<p>CHRISTIAN: ECOUTE JOHANNA ... SI TU PERMETS QUE JE DONNE MON AVIS ... C'EST COMME ÇA QUE TU ES COMPLETEMENT RIDICULE !! ALORS ARRETE ..</p>	<p>GERARD: Sí. Si em permets que et digui el meu parer... Ara sí que estàs ridícula! Au, para...</p>

JOHANNA: NON CHRISTIAN ... JE N'ARRETERAIS PAS ... PARCE QUE CE QUI SE PASSE ... JE LE RESENS PROFONDEMENT AU FOND DE MOI !! ALORS ... TU VAS VOIR .. TU VAS METTRE UN PEU DE TEMPS A T'HABITUER ... ET PUIS ÇA VIENDRA ... TU VAS REDECOUVRIR TA NOUVELLE JOHANNA.. ET TOI ET MOI NOUS ALLONS VIVRE LE PLUS ROMANTIQUE DES AMOURS !!

JOANA: No, no penso parar perquè tot això que em passa, és realment super profund, amor meu. Al principi, trigaràs una mica... a acostumar-t'hi, però tot arribarà. I llavors descobriràs... una nova Joana... i tots dos viurem una de les més belles històries d'amor!

Com es pot apreciar, la versió catalana s'homogeneïtza i perd la polifonia de discurs de la versió francesa.

Vegem-ne un altre exemple. La versió original de l'episodi 27 presenta un personatge (Jean François), que és més marginal que els altres, i que parla argot (a diferència dels altres, que hem comprovat que utilitzen un llenguatge molt formal). Jean François és un aventurer, un rodamón que cau com un meteorit sobre el cercle tancat, formal, i segur, sobre el "niu" dels altres personatges. Per a l'argument de l'episodi era important caracteritzar Jean-François, i això s'aconsegueix tant pel seu caràcter i les seves accions, com pel seu ús del llenguatge. Era important contrastar el parlar de Jean François, i els dels altres. Però, un cop més, la versió catalana, capficada per la norma inicial d'informalitzar el llenguatge, ho informalitzava tot, produint una homogeneïtat que destruïa la polifonia del discurs francès. Vegem-ne un fragment.

VERSIÓ ORIGINAL	VERSIÓ CORREGIDA/AJUSTADA
JEAN FRANCOIS SALUT!! JOHANNA LEVE LA TETE ...	J.RAMON: Hola!

JOHANNA: SALUT !!	JOANA: Hola.
JEAN FRANCOIS : T'ES SEULE ...?	J.RAMON: Que estàs sola?
JOHANNA: NON .... JE SUIS AVEC SCARLETT O'HARRA ET RED BUTLER	JOANA: No. Estic amb l'Scarlet O'Hara i el Red Butler.
J. FRANÇOIS: <u>C'EST QUI ???</u>	J.RAMON: Qui són?
JOHANNA (<i>RIANT</i>) : C'EST LES HEROS DE MON <u>BOUQUIN</u> ... CA FAIT TROIS FOIS QUE JE LE LIS... MAIS CA ME PLAIT TOUJOURS AUTANT .... AUTANT EN EMPORTE LE VENT ... TU CONNAIS...?	JOANA: Són... els herois del meu llibre!... Me l'he llegit tres cops, i és apassionant! "Allò que el vent s'endugué", el coneixes?
J. FRANÇOIS: NON ... DIS DONC ... J'AI UN PETIT SERVICE A TE DEMANDER ... <u>T'AURAI PAS CENT BALLE</u> ???	J.RAMON: No. Escolta, t'haig de demanar un petit favor... Que tens 100 francs?
JOHANNA: ON SE CONNAIT ?	JOANA: Que ens coneixem?
J. FRANÇOIS: PAS ENCORE ... MAIS DES QUE TU M'AURAS <u>FILE</u> CENT BALLE JE TE DIRAI QUI JE SUIS ... <i>JOHANNA SOURIT ... LE GARCON L'AMUSE</i> -	J.RAMON: Encara no, però quan em deixis els 100 francs et diré qui sóc!
JOHANNA : OK !!! <i>ELLE FOUILLE DANS SON SAC... SORT SON PORTE MONNAIE.... EN TIRE UNE PIECE DE UN FRANC ... ET LA TEND A JEAN FRANCOIS ... IL PREND LA PIECE DANS SA MAIN ... ET LA REGARDE D'UN AIR DEGOUTE ...</i>	JOANA: Ah, <u>ok</u> . Té...
J. FRANÇOIS: <u>C'EST QUOI ÇA ???</u>	J.RAMON: Què és això?
JOHANNA: BEN... CENT <u>BALLE</u> ...	JOANA: 100 francs.
J. FRANÇOIS: <u>TU DATES DE QUAND TOI ??</u> <u>T'EN ES RESTEE AUX ANCIENS FRANCS!!</u>	J.RAMON: Però d'on surts, tu? Sí són francs antics.
JOHANNA: AH ... PARCE QUE ...	JOANA: Vols dir...?
J. FRANÇOIS: BEN OUI... CENT <u>BALLE</u> .... C'EST CENT <u>BALLE</u> ....!!! DIX <u>SACS</u> SI TU PREFERES !!!	J.RAMON: Sí, dona, 100 francs són 100 francs, està ben clar no?

<p>JOHANNA: AH OUI... EXCUSE MOI JE SUIS A M E R I C A I N E . . . . EN FAISANT UN PEU LA GUEULE QUAND MEME ... JOHANNA SORT UN BILLET DE CENT FRANCS DE SON PORTE MONNAIE ... ET LE TEND A JEAN FRANCOIS...</p>	<p>JOANA: Perdona, és que sóc americana.</p>
<p>J. FRANÇOIS: MERCI ... SI CA T'ARRANGE ... TU PEUX ME LES DONNER EN DOLLARS....</p>	<p>J.RAMON: Gràcies. Si vols m'ho pots donar en dòlars!</p>
<p>JOHANNA: NON ... NON CA VA ... CA VA TRES BIEN COMME CA!</p>	<p>JOANA: No, no, no cal, ja està bé així!</p>
<p>J. FRANÇOIS: T'ES SURE ??? CA NE ME GENE PAS DU TOUT ! Ç'AURAIT ETE DES LIRES OU DES PESETAS ... Ç'AURAIT PAS ETE PAREIL ... MAIS LES DOLLARS ... C'EST DU SOLIDE...</p>	<p>J.RAMON: Segur? A mi no em fa res!... Si fossin lires o escuts, no els voldria, però el dòlar... és fort!</p>
<p>JOHANNA: OUI... C'EST VRAI !!</p>	<p>JOANA: <u>S</u>í, és veritat, <u>s</u>í.</p>
<p>J. FRANÇOIS: TOUT COMPTE FAIT .... JE CROIS QUE JE PREFERE LES DOLLARS ... T'EN AS SUR TOI???</p>	<p>J.RAMON: Ben pensat, m'estimo més els dòlars!... Que en portes, <u>t</u>ia?</p>
<p>JOHANNA: HEU... OUI !!! IL DOIT M'EN R E S T E R . . . . . ELLE FOUILLE DANS SON PORTE MONNAIE ... JEAN FRANCOIS LUI TEND LE BILLET DE CENT FRANCS...</p>	<p>JOANA: Em sembla que <u>s</u>í, me'n queden, <u>s</u>í!</p>
<p>J. FRANÇOIS: <u>OK</u>! JE TE RENDS TES CENT BALLES .... ET TU ME FILES VINGT DOLLARS ... <u>OK</u> !!!</p>	<p>J.RAMON: D'acord!... Et torno els 100 francs i em <u>passes</u> vint dòlars!</p>
<p>JOHANNA: HEU... SI TU VEUX !!! ELLE REPREND SON BILLET ET LUI TEND UN BILLET DE VINGT DOLLARS ....</p>	<p>JOANA: Com vulguis.</p>
<p>J. FRANÇOIS: <u>SUPER</u> <u>MERCI</u> !!! IL MET LA MAIN DANS SA POCHE ... ET EN SORT UNE PIECE DE DIX FRANCS QU'IL POSE SUR LA TABLE ....</p>	<p>J.RAMON: Gràcies!</p>
<p>JOHANNA: QU'EST CE QUE C'EST ???</p>	<p>JOANA: Què és això?</p>

J. FRANÇOIS: LA DIFFERENCE DU TAUX DE CHANGE .... VINGT DOLLARS ... ÇA FAIT UN PEU PLUS QUE CENT <u>BALLES</u> ... ALORS JE TE RENDS LA MONNAIE .... (R)	J.RAMON: La diferència, al canvi... vint dòlars són una mica més que 100 francs, et torno el canvi!
JOHANNA: AH MERCI ... ELLE PREND LA PIECE DE DIX FRANCS LA RANGE DANS SON PORTE MONNAIE ... ON SENT QU'ELLE EST DE PLUS EN PLUS SURPRISE ET AMUSEE	JOANA: Moltes gràcies.
J. FRANÇOIS: BON BEN.... SALUT ...	J.RAMON: <u>M'obro</u> . Adéu.
JOHANNA: HEY ... ATTENDS !!!	JOANA: <u>Ei, quiet aquí, tu, espera!</u>
J. FRANÇOIS: Y'A UN PROBLEME ???	J.RAMON: <u>Algun problema?</u>
JOHANNA: TU M'AS DIT QUE SI JE TE FILAIS CENT <u>BALLES</u> ... TU ME DIRAIS QUI TU ETAIS !!!	JOANA: Sí. M'has dit que si et deixava la <u>pasta</u> em diries qui eres!
J. FRANÇOIS: <u>QUAIS</u> .. <u>T'AS</u> RAISON ... JE M'APPELLE JEAN FRANCOIS ... VOILA ...	J.RAMON: Sí, tens raó. Mira, em dic... Joan Ramon!
JOHANNA: C'EST SUPER MIGNON JEAN FRANCOIS.... TU VEUX BOIRE UN VERRE???	JOANA: <u>Ves per on</u> . És un nom <u>super</u> maco. Dols prendre alguna cosa?
J. FRANÇOIS: PAS ICI .... CA PUE TROP LE <u>ERIC</u> ...	J.RAMON: Mm. Aquí no. Fa massa pudor de <u>pasta</u> .
JOHANNA: TU CONNAIS UN AUTRE ENDROIT???	JOANA: Coneixes un altre lloc, potser?
J. FRANÇOIS: OUI... MAIS <u>C'EST</u> PAS TOUT PRES ...	J.RAMON: Sí, però és lluny d'aquí!
JOHANNA: NE T'INQUIETE PAS ... J'AI UNE VOITURE!! TU VIENS ON Y VA ...	JOANA: No hi fa res, tinc cotxe! Vinga, som-hi... Au!

El francès de Jean François és més col·loquial que el de Johanna, no només pel lèxic, sinó també (i no menys importantment) per la morfosintaxi. Però la traducció resulta més homogènia, es perd la diferència: **Joan Ramon: + argot / els altres: - argot**, que dóna sentit a l'argument. Per altra part, en la traducció no s'ha sabut aprofitar la riquesa d'argot original

del llenguatge de Jean François, ja que es podia haver traduït argot per argot. En comptes d'això, s'ha introduït l'argot amb calçador, com s'ha fet en general en la sèrie.

Un altre efecte homogeneïtzador de la norma inicial, però en aquest cas respecte de l'adaptació cultural, és l'homogeneïtzació dels noms. Com recordem (§ secció 6.1.1.), els dos únics noms estrangers, José i Johanna, es tradueixen al català, igual que els noms francesos. De manera que tots els noms queden homogeneïtzats en noms catalans.

Però a Johanna no només se li homogeneïtza el nom, sinó el que diu:

JOHANNA   **TEST, ONE TWO. TEST, ONE TWO.**

JOANA   **Provant, un dos tres. Provant, un dos tres. (Ep. 29)**

Hem vist al capítol 5 (§ secció 5.3.2.) que la tendència homogeneïtzadora de la traducció és constatada a altres doblatges de TVC. Segons les investigacions de l'equip de recerca de Margarida Bassols (Bassols et al., 1995b: 487), la voluntat normalitzadora de TVC resulta en un efecte homogeneïtzador: en les sèries no hi ha diferències en la manera de parlar dels personatges d'una sèrie a l'altra, però és que tampoc n'hi ha entre els diversos personatges d'una mateixa sèrie, ni tan sols en situacions de comunicació diferents.

A part d'aquest efecte homogeneïtzador, l'adaptació lingüística presenta altres solucions injustificades. En moltes ocasions, l'adaptació es fa una mica a sac, amb construccions o paraules argot clixés (les hem anomenat falques, § secció 6.2.1.1.) introduïts a tot arreu i a la babalà, sense mirar si

corresponien a l'original francès. Però a aquestes altures ja ha quedat clar que l'adequació a l'original era una norma secundària en aquesta traducció, i que altres normes, com el canvi de llenguatge o l'adaptació cultural, són més prioritàries i li passen al davant. En aquests casos es produeixen canvis forçats, construccions poc naturals, incoherències, o solucions híbrides. Vegem-ne alguns exemples.

6.3.2.2. Canvis forçats

CATHY TU ES SURE QU'ON L'ATTEND ENCORE..?

HELENE ECOUTE... ON LUI A DIT QU'ON SERAIT LÀ...

CATHY ÇA FAIT UNE HEURE ET DEMIE QU'ELLE AURAIT DU NOUS REJOINDRE... C'EST IDIOT DE RESTER ENFERMÉES QUAND IL FAIT SI BEAU DEHORS.

LALI Vols dir que hem d'esperar més?

HELENA Li hem dit que seríem aquí...

LALI Però fa una hora i mitja que hauria d'haver vingut... Es un pal, tancar-se aquí, en un dia super guai. (Ep. 29)

La norma d'informalitzar el llenguatge era tan primordial que es va posar "un pal" perquè semblava una bona oportunitat per introduir aquesta expressió d'argot, quan podria haver estat més adequat posar una altra expressió com ara "és una llàstima", que no hauria sigut argot, però que hauria convingut més al sentit de la proposició.

6.3.2.3. Contrasantits

JOHANNA IL Y A UN MONSIEUR TRES GENTIL QUE EST SORTI DE SON BUREAU... IL M'A DEMANDE CE QUE JE VOULAIS...

JOANA Ah, un tio super amable ha sortit del seu despatx i m'ha demanat què caram volia. (Ep. 29)

Aquí es veu com les marques d'argot s'introdueixen com falques recurrents, i aquesta norma és més prioritària que el sentit de la proposició, i li passa al davant. No té cap sentit que "un tio super amable" li digui a algú "què caram vols?", que és una manera molt poc amable de preguntar.

JOHANNA QU'IL M'AIME ET QU'IL EST FOU DE MOI!

JOANA: Sí, que m'estima!... Que va de cul per mi!

Aquesta solució és un contrasantit: algú va de cul per una altra persona quan encara no surt amb ella. I no té sentit dir que algú va de cul per un altre quan ja surten junts. Però la norma inicial de voler informalitzar el llenguatge provoca que es produeixin una sèrie de falques recurrents argòtiques, com hem vist, i "anar de cul" n'és una. Un cop més, la norma d'informalitzar el llenguatge passa al davant de la lògica textual.

6.3.2.4. Traduccions-clixé

Un altre cas de solucions injustificades són les traduccions-clixé. Per exemple, el verb *risquer* es tradueix quasi invariablement per "córrer el risc de...". Ex: *Je ne veux pas qu'on risque de les décevoir* = "No vull córrer el risc de decebre'l", amb l'emfarfegament conseqüent d'aquesta construcció.

Quan es podria haver traduït per: "No em vull arriscar a decebre'l", o senzillament "Em fa por decebre'l".

El primer exemple de l'apartat anterior, en què diu "un tio super amable m'ha demanat què caram volia", també seria una d'aquestes traduccions clixé: expressions com "què caram", "què coi", etc., s'introdueixen contínuament, com si fossin clixés o falques.

Segons Toury (1995), les solucions clixé, que ell anomena *Stock-equivalents*, i que qualifica de "respostes automàtiques", són un comportament traductor prou corrent:

"As is well know, translators often come up with the very same target language item to replace a recurring source language segment, whether the two are indeed interchangeable in the situation at hand or not (which is tantamount to saying that no real concern is paid to their pragmatic, or textual appropriateness)." (Op. cit.: 97)

Però Toury més avant es decanta per explicar les respostes automàtiques com un capritx del traductor:

"In fact, quite a number of these automatic 'responses' are *idiosyncratic*, which they wouldn't have been, had there been a reason behind their adoption, other than the growing habit of an individual." (Op. cit.: 97)

Nosaltres, en canvi, no creiem que es tracti d'una idiosincràsia. Creiem que aquesta actitud, tot i ser automàtica, té una explicació: un cop més, la norma inicial de canvi de llenguatge. Aquesta norma és tan global i restrictiva, que s'aplica per damunt d'una altra norma bàsica de traducció: la de construir un discurs lògic. Així, cada cop que es presenta l'ocasió d'introduir un "què

HELENE   **ILS NOUS ONT TOUS REPONDU PAR DES CIRCULAIRES STYLE VOIX DE GARAGE.**

HELENA   **Si ens havien contestat tots amb circulars d'estil burocràtic.
(Ep. 29)**

Val a dir que en aquest cas l'original francès tenia un error: la grafia errònia de *voix* en comptes de *voie*. Tot i així, és possible en altres circumstàncies la traductora (o qualsevol dels altres agents de la traducció) hauria percebut ella mateixa l'error. *Voie de garage* vol dir "via morta".

JOHANNA   **MAIS JE SUIS GENIALE... VOUS NE LE SAVEZ PAS ENCORE!!!!**

HELENE   **SI... MAIS TU NOUS SURPRENDS TOUJOURS JOHANNA...**

JOANA   **Bé, jo sóc genial, saps? Encara no ho sabíeu, eh?**

HELENA   **Sí, però sempre ens sorprèn. (Ep. 29)**

En aquest cas el sentit era "ens has sorprès un cop més".

JOHANNA   **ÇA NE T'INQUIETE PAS...**

JOANA   **No t'hi matis. (Ep. 29)**

Aquí el sentit era "no et preocupis".

ETIENNE   JE PENSE QUE TU AS LE TRAC DE REVOIR NICOLAS... ET C'EST TOUT !

CHRISTIAN   MOI LE TRAC DE REVOIR NICOLAS ? TU PLAISANTES J'ESPERE !!!

ERNEST   Jo? Em sembla que tens el "Track" perquè vé l'Adrià! Sí.

GERARD   Que tinc el "Track" perquè vé l'Adrià? Suposo que fas conya!
(Ep. 50)

Aquest és un cas d'incomprensió del text original. Trac és una veu "familiar" (segons el *Petit Robert*) que vol dir "por". Aquí ni la traductora, ni el corrector, ni l'ajustador, no ho han entès. Això s'observa en veure totes dues versions, la de la traductora, i la versió corregida/ajustada.

Però en escoltar l'enregistrament d'aquest episodi, es comprova que aquesta incomprensió ha estat superada, i el diàleg ha estat corregit. La transcripció del doblatge català és la següent:

ERNEST   Jo? Em sembla que estàs cagat perquè vé l'Adrià! Sí.

GERARD   Que estic cagat perquè vé l'Adrià? Suposo que fas conya!

Aquesta és una de les poques ocasions en què el diàleg doblat divergeix de la versió corregida/ajustada.

6.3.2.6. Traducció grollera

Menció especial requereix un fenomen que es dona al llarg de tots els episodis, i que també està causat per la norma del canvi de llenguatge. Es tracta de les traduccions grolleres. Quan diem "groller" no estem fent un judici de valor a partir de paràmetres morals. Volem dir que és groller respecte de l'adequació pragmàtica: que en aquesta situació i en aquest ús, l'espectador s'hauria esperat una expressió menys agressiva. Si tenim en compte els arguments dels episodis (recordem que eren tan de color de rosa, tan conservadors), l'aspecte dels personatges (vestits com acabats de sortir

d'una boutique, perfectament pentinats, etc.), veurem que el que l'espectador hauria esperat no hauria estat segurament aquest tipus d'expressions.

Aquestes solucions grolleres semblen ser involuntàries. També és una de les conseqüències de tenir una norma tan restrictiva com la de canviar el llenguatge: això fa que els agents de la traducció perdin perspectiva, i que no s'adonin que el resultat aconseguit (vulgar, groller) no és el pretès (col.loquial o argot).

Prenem per exemple l'episodi 29. Les traduccions grolleres hi són abundants:

HELENE   L'ESSENTIEL C'EST QU'IL T'AIME, NON???

HELENA   Doncs ua de cul per tu, no?

CHRISTIAN   DITES LES FILLES FAUDRAIT QUAND MEME PAS QUE ÇA DEVIENNE UNE HABITUDE CES ENUIES DE BISOUS...

GERARD   Ei, ties, és un mal costum, venir a gorrejar petons quan us roti...

JOSE   TU PLAISANTES... C'EST LA BOITE A LA MODE!!! TOUS LES GROUPES DE ROCK REUENT DE SIGNER AVEC EUX...

JOSEP   Tio, si és la més forta! Tothom hi ua de cul, per signar amb ells!

NICOLAS   BEN QU'EST CE QUE TU FAIS???

ADRIA   Què carai fots?

HELENE   MAIS VOUS ETES BETES OU QUOI??? QU'EST CE QU'ILS FONT LES GARÇONS???

HELENA   Que en sou de bledes! A què carai es dediquen els nostres tios?

CHRISTIAN   MONTRE. QU'EST CE QUE C'EST?

GERARD   Uejam. Què coi és? (Ep. 29)

En aquests tres darrers exemples veiem que, tot i la pretesa agressivitat del "què coi", " " o què carai", es tracta de dos eufemismes. S'utilitzen constantment eufemismes, com ara "se me'n fum", "pebrots", "fumut", etc. Això és una mostra més del sentiment general de "estira i arronsa" d'aquesta traducció, degut als conflictes entre normes contradictòries. En aquest cas la contradicció es produeix entre la norma inicial d'informalitzar el llenguatge, i una de les normes implícites de TVC, que és no utilitzar un llenguatge massa vulgar.

De les normes contradictòries en parlarem més extensament en la secció 6.3.2.7.

Algunes de les traduccions grolleres es produeixen gairebé sistemàticament. És el cas de *mignonne*, que gairebé sempre es tradueix per "super bona"

J. FRANCOIS   VOUS SAVEZ QUE VOUS ETES VACHEMENT MIGNONNES .... !

CATHY   MERCI !!

J.RAMON   Sabeu que esteu... super bones?

LALI   Gràcies! (Ep. 27)

CEDRIC   **MAIS JE VOUS JURE QUE CA VA MAINTENANT !**
JOHANNA   **ET TA TETE . ÇA VA ???**
CEDRIC   **ELLE TOURNE ENCORE UN PEU. MAIS C'EST PEUT ETRE PARCE QUE JE SUIS DANS LA CHAMBRE DE TROIS JEUNES FILLES TOUTES PLUS MIGNONNES LES UNES QUE LES AUTRES .**

CARLES: **Us juro que estic molt bé!**
JOANA: **I el cap com va?**
CARLES: **Encara em roda un pèl però potser és perquè sóc a l'habitació de tres ties que estan molt bones. (Ep. 47)**

CATHY   **ET COMME PAR HASARD... CETTE PAUVRE FILLE ETAIT TRES MIGNONNE.**

LALI   **I, casualment, la pobra noia estava super bona! (Ep. 51)**

Una altra cas és el verb "emprenyar". Aquest és un verb, el sentit figurat del qual ja denota un cert to agressiu en el parlar de qui l'usa. Però, sobretot tenint en compte quin és el sentit literal d'aquest verb ("prenyar, concebre una femella", segons el Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana), fa el to no només agressiu i groller, sinó també masculista.

CATY   **TU NOUS CASSES LES PIEDS AVEC TON MACHIN!**

LALI   **Ens estàs emprenyant amb el teu trasto! (Ep. 29)**

De fet el verb "emprenyar" apareix 16 vegades només en els episodis 28 i 29. En l'original aquest verb corresponia a:

2 vegades a *contrarier*,

6 a *géner*,

1 a *énervé*,

1 a *être furieux*,

1 a *casser les pieds*,

1 a *fâcher*,

2 a *faire la tête*,

1 a *détester*,

i 1 a *être en colère*.

En la recerca informatitzada exhaustiva (sobre els seixanta episodis) hem trobat el verb *emprenyar* cent vegades en la versió de la traductora, i cent vint-i-set, en la corregida/ajustada:

formació	versió traductora	TOTAL	versió corregida/ ajustada	TOTAL
<i>emprenyar</i>	25, 26, 27 ³ , 28 ³ , 29 ⁹ , 30 ⁴ , 31 ³ , 33 ⁴ , 34 ² , 35, 36 ⁴ , 37 ³ , 38 ⁷ , 39 ² , 40 ⁵ , 41 ⁷ , 42 ² , 43 ³ , 44 ³ , 45 ² , 47 ⁵ , 48 ⁵ , 49, 50 ⁴ , 51 ⁴ , 52 ² , 54, 55, 56 ³ , 57 ² , 58, 59 ²	100	1 ² , 2 ² , 3 ⁴ , 4, 5, 6 ² , 8 ² , 9, 11, 15, 19 ³ , 20 ² , 24, 26, 27 ⁴ , 28 ² , 29 ⁹ , 30 ⁴ , 31 ⁵ , 33 ³ , 34, 35 ² , 36 ⁴ , 37 ² , 38 ⁴ , 39 ⁶ , 40 ⁴ , 41 ⁶ , 42 ² , 43 ⁶ , 44 ³ , 45 ² , 47 ⁵ , 48 ⁵ , 49 ² , 50 ³ , 51 ⁸ , 52, 54 ² , 56 ³ , 57 ³ , 58, 59	127

Continuem amb les expressions grolleres:

HELENE   QUI EST-CE QUE VOUS VOULEZ LAISER TOMBER SUR LA TETE???

NICOLAS   PERSONNE!!! ON DISAIT DES BETISES!!! ÇA VA MA CHERIE???

HELENA   A qui voleu fer menjar el terra?

ADRIA   A ningú! Eren parides. Com va?

Aquesta és una altra expressió amb les mateixes connotacions masclistes que "*emprenyar*". Una "*parida*" s'utilitza en sentit negatiu, i de la mateixa manera que "*emprenyar*", és una situació pròpia d'una dona (però provocada per un home).

Els atributs masculins, en canvi, són positius:

CATHY   **JE SUIS D'ACCORD AVEC TOI !!! ET VOUS LES GARÇONS SI VOUS N'ETES PAS DE CHIFFES MOLLES... AYEZ LE COURAGE DE LE LUI DIRE.**

LALI   **Jo estic d'acrod amb tu! I vosaltres, si sou uns titelles heu de tenir els pebrots de dir-l'hi. (Ep. 28)**

El resultat general és que el to és sovint groller i de vegades masclista.

6.3.2.7. Solucions híbrides

Un altre aspecte injustificat de la versió catalana són les solucions híbrides. Recordem els exemples mencionats anteriorment, frases del tipus:

LALI   **Ara seriosament. De debò us mola?" (Ep. 51)**

o bé

NATÀLIA   **Deixeu-les que esperin. Em moleu més quan passeeu d'elles. Si no, sembleu gossets falders, llepant-los els peus. (Ep. 26)**

Les expressions en doble subratllat corresponen a la varietat "substàndard culte" (§ secció 6.2.2.3.); mentre que les expressions subratllades, corresponen a argot. La combinació és la solució híbrida.

La responsable d'aquest aspecte injustificat és la contradicció existent entre algunes de les normes.

D'una banda, la contradicció entre les normes N-1 i N-2:

N-1. Fer servir la varietat lingüística col·loquial oral

N-2. Fer servir un català normatiu i estricte

La tensió que es produeix entre voler seguir totes dues normes alhora es tradueix en utilitzar solucions que correspondrien a una norma, combinades amb solucions que correspondrien a l'altra. I, com que N-1 i N-2 es contradiuen entre elles, el resultat són aquestes solucions híbrides: formacions col.loquials (N-1) al costat de formacions que segueixen la normativa estricta (N-2).

D'altra banda, hi ha la contradicció entre les normes N-1 i N-3:

N-1. Fer servir la varietat lingüística col.loquial oral

N-3. Evitar les marques d'oralitat/espontaneïtat i més aviat imitar la llengua escrita, o com a mínim no incórrer en les "imperfeccions" pròpies de l'oral.

Encara que sembli una paradoxa, es va pretendre crear un model d'oral que no fos del tot oral. Aquesta paradoxa es fa palesa en una de les recomanacions del llibre d'estil del doblatge de TVC:

"A més, la comprensió immediata que imposa la recepció instantània per part de l'espectador exigeix estructures sintàctiques poc complexes, un lèxic corrent i una pronunciació clara, característiques que no corresponen pas a l'oral espontani." (TVC 1997: 11)

O sigui, que es pretenia crear un model de català col.loquial oral (recordem el "fals oral" que hem mencionat a la secció 5.2.4.), que no presentés les irregularitats i les incongruències de l'oral real. I aquesta reflexió ens porta a la conclusió, un cop més, que el model de llengua d'*Helena, quina canya!* no pretenia ser un model realista, sinó **un model didàctic**.

Finalment, tenim la contradicció entre les normes N-2 i NH-1.

N-2. Fer servir un català normatiu i estricte

NH-1. Utilitzar un llenguatge juvenil

Aquesta contradicció és paral·lela a la contradicció N-1 i N-2, amb la particularitat que NH-1 no només demana un llenguatge informal, sinó un llenguatge específic dels joves. Com hem vist, l'argot i la parla juvenil té com un dels seus principis intrínsecs subvertir les normes gramaticals (com a forma de protesta o com a marca distintiva de grup). Per tant, N-2 i NH-1 estan oposades per principi.

Per resoldre aquesta contradicció, la versió catalana d'*Helena, quina canya!* sembla haver arribat a un compromís: quant al lèxic, seguir la norma NH-1, i quant a la morfosintaxi, seguir la norma N-2. D'aquí l'estratègia de compensació de sintaxi per lèxic: si el que es pretenia era arribar a una llengua de destinació més informal, però morfosintàcticament s'havia decidit seguir un estil normatiu, el truc era compensar lèxicament (cap a la informalitat) tot allò que morfosintàcticament quedava massa formal.

6.3.2.8. La cançó

La canço de l'episodi 50, que serveix d'acompanyament als títols de crèdit, presenta dues solucions injustificades. La primera, com ja hem comentat al capítol 3, és el fet que la canço en català la gravés l'actriu francesa, i no la seva dobladora. El públic català reconeix la veu de la dobladora, no la de l'actriu francesa, a qui no ha sentit mai. En demanar a Marta Trias (un dels iniciadors de la traducció) per què s'havia fet així, l'única raó que va donar és que aquella actriu era molt professional i molt

versàtil, i que sabien que podia cantar perfectament en català. Però no va donar cap més raó que justificués aquesta decisió.

La segona solució injustificada és la varietat del llenguatge de la versió catalana. Com hem vist, la cançó en català està escrita en una varietat del llenguatge molt formal, no coherent amb la varietat col·loquial i argot emprada per a la resta de la traducció.

Finalment, voldríem mencionar un parell de raons que s'afegeixen a la norma inicial i la contradicció de normes, i que expliquen que hi hagi solucions injustificades. La primera és el ritme amb què la traductora es veia obligada a treballar. Com hem vist al capítol 4, aquest ritme era exagerat, sobretot en els darrers episodis (quan, recordem, traduïa dos episodis al dia). En aquestes circumstàncies és normal que, tot i ser una traducció amb les normes molt definides, hi trobem solucions que s'escapen de tota intenció lògica.

Quant a la inconsistència de solucions, i la incoherència que això representa respecte de l'argument, es podria haver evitat amb una bona coordinació entre els actors de la traducció, o amb la inclusió d'un corrector. Quant a la coordinació, hem vist al capítol 4 que aquesta era pràcticament inexistent (cosa prou habitual a TVC, a diferència d'altres televisions). Quant a la figura d'un corrector, és evident que una traducció d'aquesta envergadura (amb una feina d'adaptació, i una –suposada– recerca lingüística), i d'aquestes dimensions, requeria la figura d'un corrector. I en referim a un corrector d'estil, no un corrector lingüístic, actor aquest que sí estava present en el procés.

Una altra raó que hi hagi solucions injustificades és la falta de models. Com hem vist, els iniciadors d'aquesta traducció pretenien crear un model de llengua col·loquial o argòtica juvenil, precisament perquè no hi

havia un model existent o vàlid (per qüestions d'actualitat, de validesa pragmàtica, etc.). La llengua catalana no només manca de tradició en traduccions d'aquesta varietat lingüística, sinó que també manca de tradició d'aquesta varietat en la producció autòctona. No hi ha prou abundància de literatura de diàlegs (orals i espontanis), ni de produccions audiovisuals. Els agents de la traducció manquen doncs de models en què inspirar-se, i de patrons que reproduir.

Per altra part, hem vist al capítol 4 que els diferents agents de la traducció no estaven en absolut coordinats. Si ho haguessin estat, o si hi hagués hagut un procés previ de recerca, abans d'iniciar la traducció, el model hauria estat molt més clar. És possible que llavors moltes de les solucions injustificades no s'haguessin produït. Sobretot, considerem que no s'haurien produït aquelles que revelen inconsistències en el model, a nivell de relació de lèxic i morfosintaxi, o a nivell d'un major realisme del llenguatge.

I, *last but not least*, hauríem de tenir en compte un altre factor: la inseguretats dels professionals de la llengua, mencionada per Lluís Payrató. En aquest cas concret, els professionals són el traductor, el corrector i l'ajustador. Segons Payrató (1990), aquesta inseguretats resulta en algunes inconsistències: "En el panorama actual de la llengua catalana situacions d'aquesta mena no són excepcionals, a causa d'una falta de tradició que contribueix per exemple a grotesques barreges de castellanismes i arcaïsmes en la parla corrent, o a espectacles com el de llegir una ponència amb el més pur estil de barri popular." (Op. cit.: 48). Per aquesta raó s'explicarien algunes de les solucions injustificades que caracteritzen *Helena, quina canya!*: sobretot, aquelles que denoten una barreja de lèxic popular i morfosintaxi formal, o les combinacions híbrides de lèxic argòtic i lèxic formal.

Hem enfaitzat el "*but not least*" perquè creiem que aquesta situació d'inseguretat és una constant en la producció cultural catalana, i que en les traduccions potser es manifesta més que en la producció pròpia. Per això hem fet menció especial en el capítol 5 de la situació del català: perquè creiem que aquesta situació és un dels factors que configura el polisistema cultural català. Potser ens atreviríem a dir que la situació del català, a nivell cultural, lingüístic, pragmàtic o polític, és el factor més decisiu de tots els que intervenen en els resultats de la producció cultural catalana.

7.

CONCLUSIONS

L'observació de les opinions, metatextos, i textos originals i traduïts, i el situar tot això en el sistema o context en què estan inscrits, ens ha permès arribar a una sèrie de conclusions que expliquen el resultat de la traducció d'*Helena, quina canya!*

7.1. EL SISTEMA

Per analitzar una traducció inscrita en un sistema lingüístic i cultural, hem d'entendre primer aquest sistema. La llengua catalana ha tingut des de fa molts segles una situació minoritària, sobretot davant la llengua majoritària de l'Estat, el castellà. El català es troba en una situació sociocultural complicada que li impedeix funcionar com a llengua "normal" de vehiculació cultural. Aquesta situació, combinada amb altres factors lingüístics i no lingüístics, han portat al resultat (com hem vist als apartats 5.1.2. i 5.1.3.) que el català normatiu hagi optat per unes normes allunyades

de l'ús real de la llengua. Aquest distanciament entre el català d'ús real i el català normatiu complica encara més la situació de la nostra llengua.

El govern autonòmic català fa anys que realitza una sèrie d'intervencions culturals per aconseguir que la llengua catalana es vagi normalitzant, i que eventualment arribi a una situació no de llengua minoritària, sinó de llengua en situació majoritària i de funcionament en tots els sectors. Les estadístiques mostren que cada cop més gent entén i parla el català, cosa que en gran part es deu a aquestes intervencions. Una d'elles, probablement la més important, va ser la creació el 1983 de Televisió de Catalunya. Els mitjans de comunicació, i TVC en especial, han estat encarregats de difondre una sèrie de models de llengua per aconseguir la plena normalització del català. La traducció d'originals d'altres llengües és una molt bona oportunitat per crear aquests models, i, en definitiva, per normalitzar el català.

A l'hora de normalitzar el català a través de la traducció, TVC té una estratègia particular: traduir d'una manera acceptable. La traducció acceptable és aquella que s'ajusta a les normes de la llengua i la cultura de destinació (el contrari n'és la traducció "adequada", la que s'adapta a les normes de la llengua i la cultura d'origen). Així, TVC tradueix de manera que la llengua dels doblatges s'assembli al més possible a la dels audiovisuals originals catalans.

Altres característiques del català de TVC, observades a partir del visionat de programes, i de la lectura de la bibliografia sobre el tema, són les següents:

- **el català de TVC és estrictament normatiu, i està basat sobre el model del català central**

- hi ha certa voluntat que aquest català s'allunyi del castellà
- la varietat lingüística de la ficció és el col·loquial oral; tot i així, es tracta d'una parla poc espontània perquè no s'hi mantenen les marques d'oralitat originals, sinó que més aviat s'intenta copiar la llengua escrita
- TVC mostra una voluntat educadora a través dels seus programes

Quant al nostre estudi de cas en concret, hem arribat a les següents conclusions.

7.2. L'ENCÀRREC DE TRADUCCIÓ

La configuració final de la versió catalana d'*Helena, quina canya!* va quedar predefinida des del moment de l'encàrrec de la traducció. Els iniciadors tenien molt clar que volien aconseguir un doble objectiu: per una part, arribar millor i més àmpliament al públic adolescent; i, gràcies a això, normalitzar la llengua catalana entre aquest sector d'espectadors. Per tal d'aconseguir aquests objectius, l'encàrrec de traducció va consistir a donar instruccions clares perquè la traducció:

- **seguís una adaptació lingüística (d'una varietat lingüística formal, a una d'informal)**
- **seguís una adaptació cultural (adaptar els noms i certes referències culturals franceses a la cultura catalana)**

De manera que en aquest cas particular ens trobem amb unes normes de traducció definides:

Normes d'*Helena, quina canya!*:

NH-1. Utilitzar un registre juvenil

NH-2. Adaptar la realitat cultural francesa a la catalana

Aquestes dues normes són en realitat les dues cares d'una mateixa moneda: una norma inicial que es resumiria així: "Modificar l'original per arribar a un sector del públic molt concret".

El resultat és que la norma inicial de la traducció d'*Helena, quina canya!* és una norma molt global, molt dominant, i molt constrictiva.

Les normes de traducció generals de TVC són:

N-1. Fer servir la varietat lingüística col.loquial oral

N-2. Fer servir un català normatiu i estricte

N-3. Evitar les marques d'oralitat/espontaneïtat i més aviat imitar la llengua escrita, o com a mínim no incórrer en les "imperfeccions" pròpies de l'oral

N-4. Educar l'espectador

N-5. Fer les traduccions acceptables

N-6. Allunyar-se del castellà,

Si comparem aquestes normes amb les normes de traducció d'*Helena*, el resultat és que algunes d'aquestes normes es contradiuen entre elles. Per exemple,

NH-1 es contradiu amb N2,

N-1 es contradiu amb N-2,

etc.

De manera que, abans fins i tot de començar a estudiar el cas d'*Helena, quina canya!*, teníem tres hipòtesis preliminars. La primera era que:

- **Aquesta traducció no s'havia fet només a partir del text original; que el text original no era l'únic model dominant, sinó que hi havia altres altres influències.**

Aquestes influències eren:

- **la voluntat normalitzadora de TJC**
- **la necessitat de guanyar-se el públic adolescent**

La segona hipòtesi era que

- **Hi havia una certa tensió en les normes de traducció.**

Per un cantó hi ha una norma inicial i molt constrictiva; per l'altre cantó hi ha una contradicció interna entre algunes de les normes. Aquest conflicte de normes semblava que havia de ser determinant per al producte final.

Finalment, la situació "anormal" del català, de la normativa allunyada de l'ús, i de l'aparent contradicció de normes, ens porten a la tercera hipòtesi preliminar:

- **Les traduccions de TJC s'inscriuen en un terreny lingüístic poc definit i contradictori.**

7.3. EL PRODUCTE

Quant a l'anàlisi del producte de destinació, hem comprovat que, efectivament, s'ha procedit a les dues adaptacions preteses pels iniciadors:

l'adaptació cultural, i la lingüística. Analitzant-les una per una, hem arribat a les següents conclusions.

- 1. S'observa una clara intenció d'adaptar el context cultural del text francès. Tot i així, l'adaptació cultural presenta un alt grau d'incoherència i incositència.**

Pel fet d'haver seguit aquesta adaptació cultural, la versió catalana d'*Helena, quina canya!* presenta una tendència a l'acceptabilitat en un grau molt alt; i això no és una excepció, sinó que és l'extrem d'una tendència característica de tots els doblatges de TVC.

- 2. L'adaptació lingüística és diferent a nivell lèxic que a nivell morfosintàctic.**

- 2a. A nivell lèxic, hem observat que la versió catalana utilitza un vocabulari més informal que la versió francesa.**

Aquest vocabulari informal el formen elements col·loquials i d'argot. El vocabulari està fabricat a partir d'una sèrie de falques que apareixen d'una manera sistemàtica i recurrent; aquestes expressions sovint no corresponen a cap paraula d'argot francesa. Les estratègies de traducció per a aconseguir aquest vocabulari informal són regulars i ben definides: la substitució, la inclusió, i la compensació d'elements lèxics.

2b. A nivell morfosintàctic, en comparar la versió original amb la versió catalana, hem comprovat que la versió francesa utilitza una morfosintaxi més propera a la morfosintaxi col.loquial oral, que no pas la versió catalana: la versió francesa és "més oral" que la catalana.

I en analitzar la morfologia de la versió catalana en comparació amb la parla col.loquial real, es corrobora aquesta primera observació: el model de llengua d'*Helena, quina canya!* no correspon a com es parla en la realitat. No es reflexen les característiques morfosintàctiques de la parla col.loquial oral: relaxació gramatical, frases inacabades, vaguetat, redundància, discurs expressiu o emfasitzat, interactivitat dels diàlegs, etc. És, en definitiva, una morfosintaxi bastant normativa i que correspon més aviat a la llengua escrita.

2c. En canvi la morfosintaxi, que era prou col.loquial en l'original, en la traducció s'ha tornat formal.

Fins i tot en alguns casos es produeix el que hem anomenat "compensació de lèxic per sintaxi", que consisteix a compensar, en la versió catalana, la formalitat i encarcament de la sintaxi, amb l'afegiment de més marques col.loquials en el lèxic.

De manera que:

2d. La informalització del llenguatge s'ha fet només a nivell lèxic.

Quant a la fonètica,

2e. La fonètica, la dicció i l'entonació dels diàlegs d'*Helena* és també normativa, dramàtica, poc col·loquial, i reflexa poc les marques del discurs oral.

Totes aquestes observacions de la versió catalana d'*Helena, quina canya!* ens porten a una conclusió important:

3. El tipus de llengua que TVC proposa no és un model de llengua realista, sinó un model de llengua didàctic.

Però darrera d'aquesta aparent regularitat, la versió catalana també presenta solucions injustificades. Són aquelles que a primera vista semblen inexplicables, que no es justifiquen per cap norma, ni per les intencions dels iniciadors. Hem arribat a la conclusió que

4. Les solucions injustificades s'expliquen sobretot a partir del conflicte de normes.

D'una banda tenim la norma inicial, que com hem vist és molt global i constrictiva.

De l'altra banda, hi ha el fet que algunes normes es contradiuen entre elles. Per exemple, per un cantó TVC vol utilitzar un llenguatge normatiu; però en aquest cas vol acostar el producte a la llengua dels adolescents, que no és gens normativa. Per resoldre aquesta contradicció, la versió catalana d'*Helena, quina canya!* sembla haver arribat a un compromís: quant al lèxic, utilitzar un llenguatge informal, i quant a la morfosintaxi, fer servir un català molt normatiu. Tot i ser un bon compromís, presenta certa hibridesa:

expressions compostes d'un lèxic molt informal, expressades amb una sintaxi molt formal.

Però no només les solucions injustificades s'expliquen a partir de les normes: tot el comportament traductor d'*Helena, quina canya!*, tant les solucions injustificades com les plenament justificades, s'explica a partir d'un grup concret i limitat de normes de traducció: siguin les particulars d'*Helena*, siguin les normes generals de les traduccions de TVC. I això també és cert per a qualsevol altra traducció de TVC. De manera que podem concloure que les traduccions de TVC no són en absolut aleatòries, sinó que segueixen un comportament predictable i definit, i que continuarà sent aquest comportament, fins que les normes establertes no canviïn.

Finalment, hi ha altres raons, a part del conflicte de normes, que expliquen aquest comportament. Totes elles responen al context en què s'inscriu aquesta traducció: la situació especial de la llengua catalana.

D'una banda, aquesta situació especial produeix una certa inseguretat de comportament entre tots els professionals de la llengua (traductors, correctors, etc.). I, d'altra banda, hi ha el problema que la producció cultural catalana (literària, audiovisual, etc.) manca de prous models com perquè els creadors s'hi puguin inspirar còmodament. De manera que els professionals de la llengua han d'anar creant models lingüístics a mesura que produeixen, cosa que comporta uns resultats poc afiançats.

Fins que la situació de la llengua catalana no es normalitzi plenament i en tots els àmbits, es continuarà produint d'una manera no plenament justificada.

7.4. UNA PORTA OBERTA

Aquest és doncs el resultat de la nostra investigació. Però ens agradaria que la feina no s'aturés aquí. Voldríem que aquest treball acabés amb una porta oberta.

Una porta oberta a futures investigacions, nostres i d'altres. Creiem que l'anàlisi que hem fet no conclou en ella mateixa, sinó que pot servir per fer meta-teoria. En aquest treball ens hem limitat a fer un estudi de cas descriptiu, del quan se n'han extret unes conclusions. Les conclusions a què hem arribat, sobre el tipus de model de llengua pretès (didàctic), d'una banda, i sobre el paper determinant de les normes en la traducció, de l'altra, podrien ser investigades a posteriori. Aquestes conclusions podrien ser assajades en altres corpus audiovisuals (televisius o no, catalans o no, etc.), i veure si es poden constituir en conclusions més universals. Aquesta seria una investigació més teòrica que no pas el que hem fet aquí, que era bàsicament descriptiva.

Una altra porta que queda oberta és veure fins a quin punt *Helena, quina canya!* ha creat precedents. Un dels retrets que més se li han fet a la llengua de TVC, sobretot en els primers anys, és la falta de varietat de registres. La traducció d'*Helena, quina canya!* va ser un primer intent d'eixamplar aquesta varietat. La pregunta és si des de 1994, any en què es va emetre *Helena*, aquesta traducció n'ha influït d'altres, i si el ventall de registres de TVC s'ha anat ampliant. La nostra impressió general és que la cosa no ha canviat gaire, com a mínim no significativament, en l'àmbit de les traduccions. Però on sí sembla que ha anat canviant és en el camp de la ficció de producció pròpia. TVC cada cop produeix més sèries, i aquestes cada cop reflexen més el registre col.loquial i el dialecte juvenil, algunes més que altres. Entre les que no ho acaben de fer, tenim la sèrie *El joc de viure*

(emesa entre 1996 i 1997) que, tot i estar protagonitzada per estudiants universitaris, utilitzava una llengua que no acabava de ser tan col·loquial i argòtica com ho podria ser. Això es donava bàsicament perquè la caracterització es feia quasi només a base de lèxic, i perquè la dicció dels actors era exageradament acurada; una mica el mateix que succeeix amb *Helena*. Però entre les que sí han aconseguit reflexar altres registres i dialectes a part de l'estàndard n'hi ha dues d'aquest darrer any: *La història dels Cargols* i *Plats bruts*. La primera és la història d'una família catalana al llarg de la història d'aquest país, i presenta tota una varietat de dialectes temporals, des del català de la baixa Edat Mitjana, fins al del segle XX. No només quant als dialectes és aquesta sèrie polifònica: també hi trobem una polifonia de registres, perquè en cada capítol hi conviuen els vilatans, el noble, i el capellà del poble. La caracterització de cada època i de cada personatge s'aconsegueix precisament a partir de l'ús de la llengua. *Plats bruts* és una *sit com*, protagonitzada per tres joves, uns més alternatius que els altres. En aquesta sèrie s'utilitza per primer cop a TVC una varietat volgudament col·loquial i argòtica, que intenta acostar-se a la llengua real fins i tot en l'abundant ús de castellanismes. Aquesta sembla ser la tendència exactament oposada a la tendència habitual de TVC, que, com hem vist al capítol 5, és utilitzar un llenguatge conservador, normatiu i allunyat del castellà. És possible que l'explicació d'aquest fenomen ragui en qui són els productors d'aquestes dues sèries: la primera està produïda pel grup de teatre Dagoll Dagom, que sempre s'han caracteritzat per una actitud molt popular i molt d'acostar-se al públic. La segona està produïda per El Terrat, l'equip de producció audiovisual responsable del programa de ràdio del mateix nom, i dels programes de televisió *Malalts de tele*, *Sense títol* i *La cosa nostra*. De fet, l'estil de llengua de *Plats bruts* s'origina en l'estil de llengua d'aquestes produccions que acabem de mencionar. Però també és

possible que realment el ventall de registres de TVC estigui començant a ampliar-se.

Deixarem, doncs, la porta oberta. Per a nosaltres mateixos, o per a altres investigadors. I esperem que darrera aquesta porta s'hi trobin tantes coses interessants com les que nosaltres hem trobat darrera la porta d'*Helena, quina canya!*

ÍNDEX DE NOMS

A

Agost, R; 63; 67; 68; 201; 213; 214;
317

Allen, W; 139

Amorós, A.; 3

B

Baccolini, R; 83

Baccolini i Gavioli; 28; 62

Baker, M; 11

Ballester, A. ; 179

Bassnett, S; 31; 39

Bassols, M; 42; 149; 201; 207; 208;
209; 212; 326

Bassols et al.; 320

Beaugrande i Dressler; 50

Bolletieri, A. ; 27; 78; 81

Bourdieu, P; 32

Bresson, L; 135

Bühler, K; 58

C

Camus, A; 135

Carbó, J. ; 178

Castellanos, J. ; 174

Ciceró, M. T; 107

Cònsul, I; 174

Coromines, J; 275

D

Danan, M; 83; 85

Daniel, P; 181; 184; 185; 186; 187;
189; 190; 247

Delabastita, D; 3; 17; 25; 26; 61; 69;
70; 71; 72; 96; 179

Disney, W; 148

Dolç, M; 207; 211

Dolç i Santamaria; 316

E

Elam, K; 26; 61; 222

Epstein, I; 171

Espriu, S; 188

Even-Zohar, I; 1; 3; 24; 32; 33; 34;
36; 44; 97; 148; 168; 176; 177

F

Fabra, P; 166

Fawcett, P; 105; 110; 111

Fink, G; 78; 85

Franco, F; 165

G

Gaiba, F; 81

Galassi, F; 82; 82

Giró, X; 174; 180

Gómez Mompert, J. L; 174

Goris, O; 62; 75; 76; 77; 320

Gregory i Carrol; 181

Guillén, C; 33

H

Halliday, M. A. K; 181; 185; 191

Hatim i Mason; 9; 68; 97; 105; 112;

181; 194; 242

Herbst, Th; 63

Hermans, Th; 31

Hesse-Quack, O; 320

Hewson i Martin; 17; 39; 46; 48;

49; 50; 62; 91; 94; 101; 107; 108;

112; 152

Heylen, R; 39; 54; 55; 103; 109

Holmes, J; 4; 25; 32; 34; 35; 37; 38;

98; 104

Humble, F; 130

I

Iglesias Santos, M; 33

K

Kirchner, A; 128

Koller, W; 58; 106

L

La Polla, F; 79; 80; 81

Lambert, J; 3; 9; 17; 32; 37; 77; 93;

94; 111; 177

Lamuela, X; 175

Lefevere, A; 31; 39

León, V; 181; 186

Licari, A; 82

Lionello, O; 80

Lomheim, S; 84

López del Castillo, Ll; 17; 164; 167;

169; 170; 181; 184; 188; 246; 270;

271; 274; 275; 277; 316

Luyken G. M; 28; 63

M

Martí, J; 175

Mason, I; 82

Mast, G; 135

Melloni, A; 320

Monegal, A; 27

N

Nakkula, M; 84

Nedergaard-Larsen B; 62; 85; 87;

103

Neubert, A; 106

Neubert i Shreve; 46; 50; 53; 54;

88; 89; 91; 98; 101; 104; 106

Newmark, P; 11; 75; 103

Nida, E; 54; 106

Nord, Ch; 39; 48; 55; 57; 58; 59; 97;

98; 99; 101; 106; 152

Núñez, I; 155

P

Paloma, D; 148; 207

Pavesi, M; 82

Pavis, P; 61

Payrató, Ll; 17; 100; 168; 181; 183;

184; 192; 193; 194; 195; 246; 270;

274; 315

Pericay i Toutain; 166; 167; 271

Pinter, H; 112

Prado, I; 127

Q

Quintilià, M. F; 107

R

Reiss, K; 55; 56; 58; 63; 84; 103

Rico, A; 207

Rohmer, E.; 82

S

Sánchez, Taixés i Tasis; 181; 187;

188

Sanmartín, J; 181; 186; 187; 190;

191

Santamaria, L; 207; 211; 316

Saura, C; 135

Schochat i Stam; 76

Segarra, M; 207

Shakespeare, W; 35; 46; 54; 55

Spinhof, H; 63

Steiner, G; 107

T

Tinianov, I; 32

Tintín; 238

Torrent, A. M; 207

Toury, G; 4; 17; 18; 32; 35; 37; 39;

44; 45; 46; 69; 76; 88; 89; 96; 99;

105; 107; 109; 129; 177; 320; 329

Turell. M. T; 185

V

Vallés, A; 179

Vallverdú, F; 171; 173

Van Den Broeck, R; 32

Venuti, L; 17; 18; 110; 112

Vermeer, H; 55; 56; 57; 97

Vidal, C. A; 10; 57; 104

Vinay i Darbelnet; 86

Vöge, H; 27

W

Welles, O; 135

Wentworth i Flexner; 190

Whitman-Linsen, C; 136

Wilss, W; 55; 108

Z

Zabalbeascoa, P; 35; 63; 73; 75; 91

ANNEX

**ORIGINAL FRANCÈS I VERSIÓ CATALANA DELS EPISODIS
DEL MOSTREIG**

EPISODI 1

ORIGINAL FRANCÈS	VERSIO CATALANA CORREGIDA I AJUSTADA
LA CAFETERIA . NICOLAS ETIENNE ET CHRISTIAN BOIDENT UN POT EN DEUISANT GAIEMENT ...	NOI: Va estar bé. NOIA: Sí... Tot va ser perfecte.
CHRISTIAN : VOUS VOYEZ ... CE QU'IL Y A DE SUPER A LA FAC ... C'EST QUE QUAND ON SECHE UN COURS ... PERSONNE N'EST LA POUR VOUS DEMANDER DES COMPTES	GERARD: ... Sabeu què?... Per mi el més fabulós de la facultat és que podem fer campana quan volem i que ningú no ens controla.
NICOLAS : SAUF A LA FIN DE L'ANNEE ... QUAND ON PASSE LES EXAMENS ...	ADRIA: Sí... I al juny, què? Com faràs els exàmens?...
CHRISTIAN : LES EXAMENS C'EST LOIN.... ET DE TOUTE FACON.. D'ICI LA FIN DE L'ANNEE ... ON AURA FAIT UN TUBE ET ON SERA DES STARS INTERNATIONALES....	GERARD: Uinga, passa! Falta molt pels exàmens! I a més, d'aquí a final de curs ja haurem tret un disc i serem estrelles internacionals, n'estic segur!
ETIENNE : OUAIS ... POUR ÇA ... IL FAUDRAIT QU'ON PUISSE SE PAYER QUELQUES JOURS DE STUDIO ...	ERNEST: Sí, però per això hauriem de llogar un estudi.
CHRISTIAN : OU ALORS QU'ON S'ACHETE UN SYNCLAVIER ... C'EST SUPER CE TRUC .... ON PEUT TOUT ENREGISTRER DESSUS	GERARD: Sí, i una taula de so. Al mercat... n'hi ha algunes de fabuloses! Hi pots gravar de tot! .
ETIENNE : OUAIS... MAIS T'AS VU LE PRIX ? 200 000\$ POUR LA VERSION DE BASE... SANS AUCUNE EXTENSION!	ERNEST: Però què dius, tí? Si valen una pasta! No en tenim ni pels cables.
NICOLAS : REMARQUE ... EN ECONOMISANT UNE CINQUANTAINNE D'ANNEES ... A NOUS TROIS .. ON DEURAIT POUVOIR SE LE PAYER...	ADRIA: Home... només hem d'estalviar uns cinquanta anys. No desesperem!
ETIENNE : DE TOUTES FACONS .... ÇA LES VAUT... Y'A RIEN DE PLUS IMPORTANT QUE LA MUSIQUE .!	ERNEST: No facis conya, a la vida no hi ha res com la música.
ÇATHY ENTRE A CE MOMENT LA ... ELLE REGARDE AUTOUR D'ELLE AVANT D'ALLER S'ASSEOIR... LES TROIS GARCONS SE TOURNENT VERS ELLE ET APPRECIENT... CHRISTIAN : SI... LES FILLES...	GERARD: Hh... Sí! Les ties!
ETIENNE : C'EST UNE HALLUCINATION OU ÇA EXISTE VRAIMENT DES TRUCS COMME ÇA ?	ERNEST. Ei, tios, és una al.lucinació o és veritat el que veig?
CHRISTIAN : TU VOIS LA MEME CHOSE QUE NOUS NICOLAS ?	GERARD: Tu veus el mateix que nosaltres, ADRIA?
NICOLAS : J'EN AI BIEN PEUR !	ADRIA: Em sembla que sí.
ETIENNE : ALORS C'EST QUE ÇA EXISTE VRAIMENT ... LES HALLUCINATIONS COLLECTIVES MOI J'Y CROIS PAS VRAIMENT... ÇATHY VA S'ASSEOIR SEULE A UNE TABLE ..	ERNEST: TR Ha de ser de debò, perquè jo no prenc res, i d'al.lucinacions no n'he tingut en ma vida!
CHRISTIAN : ELLE EST VRAIMENT SUBLIME...	GERARD: Està com vol! ADRIA Ostres tu!
ETIENNE : C'EST PEUT ETRE LA SOEUR D'ADJANI... OU LA COUSINE DE MATHILDA MAY ...	ERNEST: Heu vist... com està, la tia? Hh... És una passada. Que fort!
NICOLAS : ARRETEZ DE REVER ... C'EST PAS POUR NOUS ... VOUS VOYEZ BIEN QU'ELLE ATTEND QUELQU'UN ...	ADRIA: Passem, no és per nosaltres. Ja es veu que espera algú?.

CHRISTIAN : POURQUOI EST CE QUE TU TIENS A TOUT GACHER...	GERARD: Ets un rotllo, sempre tan pessimista.
NICOLAS : JE NE GACHE RIEN .. T'AS BIEN DU QU'ELLE A PRIS UNE TABLE AVEC DEUX CHAISES...	ADRIA: No sóc pessimista... però ha agafat una taula per dos!
ETIENNE : PEUT ETRE QU'IL NE VIENDRA PAS ...	ERNEST: Hh... Vols dir que passes?
NICOLAS : C'EST ÇA ... SI T'AVAIS RENDEZ VOUS AVEC UNE FILLE COMME ÇA TU NE VIENDRAIS PAS ? R <i>LES TROIS GARCONS SE TAISENT , SECUES PAR L'EVIDENCE DE CE QUE VIENT DE DIRE NICOLAS ...</i>	ADRIA: Amb una tia com aquesta tant és que passis o no, no trobes?
CHRISTIAN : PEUT PEUT ETRE TENTER QUELQUE CHOSE ?	GERARD: Col.legues, hem d'intentar alguna cosa!
ETIENNE : JE CROIS QUE SI ON NE LE FAISAIT PAS CE SERAIT UN SIGNE EVIDENT DE FOLIE ...	ERNEST: És veritat, quedar-se aquí parats seria d'imbècils!
NICOLAS : BON... ON VA Y ALLER .. J'ATTAQUE DE FACE ET VOUS PRENEZ LES AILES ... D'ACCORD ... R	ADRIA: Bé, anem-hi tots a veure si hi ha sort, d'acord?
CHRISTIAN : PRET MON GENERAL...	GERARD: A les seves ordres!
ETIENNE : COMMANDO EN FORMATION... <i>LES TROIS GARCONS SE LEVENT ... ET SE DIRIGENT VERS ÇATHY ... LES YEUX BAISSÉS ELLE LIT UN BOUQUIN... NICOLAS S'ASSIED SUR LA CHAISE QUI EST EN FACE D'ELLE... CHRISTIAN ET ETIENNE PRENNENT CHACUN UNE CHAISE ET S'ASSEYENT CHACUN D'UN COTE DE ÇATHY D'UN SEUL MOUVEMENT .... ÇATHY LEVE LES YEUX ETONNEE...</i>	ERNEST: A l'atac, apa!
NICOLAS : MADEMOISELLE NE DITES RIEN... NOUS VENONS VOUS SAUVER D'UN GRAVE DANGER... ÇATHY ECARQUILLE LES YEUX NICOLAS : VOUS NE VOUS ETES APERCUE DE RIEN ... MAIS IL ETAIT LA .... TAPI... GUETTANT LE MOINDRE GESTE DE FAIBLESSE DE VOTRE PART ...	ADRIA: Uinga. Sisplau, no diguis res. Tu no ho saps, però corres un gran perill. T'hem estat observant des que has entrat, i hem vist... que estaves sola, indefensa i desesperada!
CHRISTIAN : ET CE DANGER S'APPELLE ... LA SOLITUDE !!! ..	GERARD: És molt perillosa, la soledat.
ETIENNE : NE CHERCHEZ PAS ...JE VOUS EXPLIQUE TOUT DE SUITE ! NOUS SOMMES DES HEROS ... NOUS CONSACRONS NOTRE VIE A VEILLER SUR L'HUMANITE...	ERNEST: No t'amoinis i escolta'm bé. Som uns herois que... volem vetllar per la humanitat. GS
NICOLAS : ET QUAND NOUS VOUS AVONS VUE ,LA , DESEPEREE , AU BORD DE LA CRISE D'ANGOISSE ... NOUS AVONS COMPRIS QUE VOUS AVIEZ BESOIN DE NOUS ...	ADRIA: Quan t'hem vist aquí... sola desesperada se'ns ha trençat el cor i hem entès que ens necessitaves!
CHRISTIAN : ET AU MEPRIS DE TOUS LES DANGERS ... NOUS AVONS ACCOURU !! ÇATHY SOURIT ..	GERARD: Et protegirem de tots els perills, serem la teua ombra.
ÇATHY : SALUT LES HEROS ... JE M'APPELLE ÇATHY ... ASSEYEZ VOUS ... CE N'EST PAS LA PEINE DE RESTER PLANTES COMME ÇA! LES TROIS GARCONS SE REGARDENT	LALI: Hh... Hola, herois. Jo em dic Lali. Però seieu, no us quedeu aquí plantats!
NICOLAS : VOUS NE NOUS CHASSEZ PAS ?	ADRIA: No ens fas marxar?
CHRISTIAN : VOUS NE RESISTEZ PAS ?	GERARD: No et resisteixes!
ETIENNE : VOUS N'APPELEZ PAS VOTRE MAMAN ?	ERNEST: I fins i tot ens dius el teu nom?
ÇATHY : BEN NON ... POURQUOI ? VOUS ETES PLUTOT MIGNONS... ET PUIS C'EST VRAI QUE JE COMMENÇAIS A M'ENNUYER...	LALI: És clar. Per què? No esteu malament, i a més... ja començava a avorir-me!
CHRISTIAN : ALORS LA VRAIMENT C'EST PAS GENTIL CE QUE VOUS FAITES...	GERARD: Ostres, ostres, no està gens bé, això, tia.

ETIENNE : A MIS DES ANNEES POUR METTRE AU POINT TOUTE UNE STRATEGIE POUR DRAGUER LES FILLES ET LA D'UN SEUL COUP ... VOUS METTEZ TOUT EN L'AIR...	ERNEST: Fa anys que elaborem una estratègia per lligar-nos les tes, i ara tu, de sobte, apa, ho engegues tot enlair!
NICOLAS : FALLAIT BIEN QUE ÇA NOUS ARRIVE UN JOUR...	ADRIA: Ho has espallat tot!
ÇATHY : BEN QU'EST CE QUE J'AI FAIT?	LALI: Però què coi he fet?
CHRISTIAN : C'EST SIMPLE ... VOUS AVEZ FAIT LE CONTRAIRE DE CE QU'ON ATTENDAIT !	GERARD: Que no ho veus? Has fet el contrari del que esperàvem!
ETIENNE : D'ABORD, NORMALEMENT LES FILLES NE NOUS REPONDENT PAS	ERNEST: Normalment les ties ni ens miren... oi?
NICOLAS : ENSUITE ELLES SE LEVENT ET ELLES CHANGENT DE PLACE...	ADRIA: TR Sí. S'aixequen i canvien de taula!
ÇATHY : ET VOUS QU'EST CE QUE VOUS FAITES ?	LALI: I llavors... què feu?
CHRISTIAN : BEN ON LES SUIT .... EN POUSSANT DES PETITS CRIS PLAINTIFS ... R	GERARD: Què vols que fem? Anar-les al darrera suplicant que ens facin ças!... GS
ÇATHY : ÇA DOIT ETRE RIGOLO... VOUS VOULEZ QU'ON ESSAYE?	LALI ... Deu ser divertit. Voleu que ho provem? ERNEST:
ETIENNE : ÇA SE SERAIT VACHEMENT SYMPA !	Seria un detall!... Sí
ÇATHY : BON D'ACCORD... QU'EST CE QUE JE DOIS FAIRE ?	LALI: Bè, d'acord. Què he de fer?
CHRISTIAN : VOUS PRENEZ L'AIR EXCEDEE, VOUS VOUS LEVEZ... ET VOUS ALLEZ VOUS ASSEoir AILLEURS...	GERARD: Hh. Primer et fas la interessant... després t'aixeques... i vas a seure a una altra taula.
ÇATHY : D'ACCORD ... J'Y VAIS? LES TROIS GARCONS FONT SIGNE QUE OUI...ELLE SE LEVE ET VA S'ASSEoir AILLEURS ... LES TROIS GARCONS LA SUIVENT...	LALI: D'acord... faig la interessant, m'aixeco. Me'n vaig?
	GERARD: Sí, sí.
NICOLAS : MADEMOISELLE NE PARTEZ PAS !	ADRIA: TR Sí. Escolta!
CHRISTIAN : ATTENDEZ ON NE VOUS A PAS TOUT DIT...	GERARD: Per què te'n vas?
ETIENNE : NOTRE DIE N'EST QU'UN IMMENSE DESESPoir !	ERNEST: Ens tens... totalment desesperats!
ÇATHY ECLATE DE RIRE ...	
ÇATHY : EXCUSEZ MOI MAIS VOUS ETES TROP DROLES...	LALI ... No us empenyeu, però... sou la pera, tios.
NICOLAS : OUAIS.... ON A VRAIMENT TOUT FAUX ... R	ADRIA: Estem un pèl sonats!
CHRISTIAN : C'EST PAS DE VOTRE FAUTE ... C'EST SUREMENT DE LA NOTRE ...	GERARD: Això ho fa l'amor. És natural!
ETIENNE : VIEILLIT C'EST TOUT ...	LALI: I... com us dieu, per cert?
ÇATHY : C'EST QUOI VOS PRENOMS ?	ADRIA: Jo em dic Adria.
NICOLAS : HEU.... MOI C'EST NICOLAS ...	ERNEST: Jo em dic Ernest, i aquest Gerard.
ETIENNE : ET MOI ETIENNE ... ET LUI C'EST CHRISTIAN ...	GERARD: Ei, l'hi podia dir Jo mateix! Què hi tens al çap, tio?
CHRISTIAN : EH ! J'POUVAIS LE DIRE MOI MEME ... ELLE VA ME PRENDRE POUR UN DEBILE ...	ERNEST: Home, com que ella ni t'ha vist, he pensat que...
ETIENNE : CHUT ... ELLE NE S'ETAIT APERCUE DE RIEN ...	GERARD: Ja! Quina gràcia!
CHRISTIAN HAUSSE LES EPAULES ... ÇATHY RIT ...	
ÇATHY : ET QU'EST CE QUE VOUS FAITES DANS LA VIE ?	LALI ... I què feu, si es pot saber?
NICOLAS : BEN... ON EST A LA FAC... JUSTE A COTE...	ADRIA: Anem a la facultat, aquí al costat.
CHRISTIAN : POURSUIT NOS ETUDES... MAIS ELLES COURENT VITE ! R	GERARD: Sí, però dels estudis... passem molt.

ETIENNE : MAIS ON EST AUSSI MUSICIENS ... ON A FORME UN GROUPE DE ROCK ...	ERNEST: De fet som músics! Hem format un grup de rock!
ÇATHY : MUSICIENS... C'EST SUPER... J'ADORE LA MUSIQUE... COMMENT S'APPELLE VOTRE GROUPE?	LALI: De debò? Músics?... M'ençanta la música!... Com se diu el grup?
NICOLAS : BEN... ON A PAS ENCORE TROUVE LE NOM ... ON VIENT DE COMMENCER A REPETER ENSEMBLE ...	ADRIA: Ençara no tenim nom... Només hem fet un parell d'assajos!
ETIENNE : MAIS ÇA DEMENAGE!	ERNEST: Tenim un loçal molt enrotllat!
ÇATHY : JE POURRAIS VENIR VOUS VOIR UN JOUR? J'SUIS A LA FAC MOI AUSSI ...	LALI: Per què no m'hi parles? Jo també vaig a la facultat!
CHRISTIAN : AVEC PLAISIR ... HEY ... MAIS ÇA VA PAS DU TOUT ! VOUS CONTINUEZ A FAIRE TOUT A L'ENDERS ... C'EST NOUS QUI AURIONS DU VOUS INVITER	GERARD: Sí, çap problema! Ostres, tu, ja ho tornem a fer al revés. Això ho havíem de dir nosaltres.
ÇATHY : EXCUSEZ MOI JE SUIS VRAIMENT DESOLEE ... VOUS ETES EN QUELLE ANNEE?	LALI: Oh, perdoneu, em sap molt de greu. I... quin curs feu?
ETIENNE : PREMIERE ET VOUS ?	GERARD: Primer, i tu?
ÇATHY : AH ... DEUXIEME... JE SUIS UNE VETERANTE...	LALI: Jo... segon. Ja sóc veterana.
NICOLAS : VOUS ETES VACHEMENT SYMPA EN TOUT ÇAS ...	ADRIA: I molt maça, també.
ÇATHY : MERCI .... DITES... VOUS CROYEZ PAS QU'ON POURRAIT SE TUTOYER ?	LALI: Gràcies. Uinga... no volem prendre res?
CHRISTIAN : A ENCORE TOUT FAUX LES COPAINS! C'EST NOUS QUI AURIONS DU PROPOSER ÇA ! R	GERARD: Ostres, què ens passa? Hem tornat a badar!... L'hi havíem de proposar nosaltres.
ÇATHY : J'ARRETE PAS DE GAFFER...	LALI: Ja veig que he fiçat la pota!
ETIENNE : C'EST PAS GRADE ... T'ES SUPER MIGNONNE...	ERNEST: Ets tan maca que és igual
ÇATHY : MERCI ...	LALI: Gràcies
CHRISTIAN : ECOUTE... JE PREFERE QUE TU NOUS BRISE LE COEUR TOUT DE SUITE ... DIS LE NOUS ... TU ATTENDS QUELQU'UN ?	GERARD: Escolta... Si ens has de trençar el cor, que sigui ara Dignes, francament... que esperes algú?
ÇATHY : BEN OUI...	LALI: Doncs sí.
NICOLAS : C'ETAIT TROP BEAU	ADRIA: Era massa maça.
ETIENNE : DES QU'IL ARRIVE ... ON S'EN VA ! IL EST SUREMENT JALOUX ...	ERNEST: Ei, quan arriba ens obrim, no vull problemes, d'acord.
CHRISTIAN : T'INQUIETE PAS ON SAIT CE QUE C'EST... ON NE VA PAS TE CREER D'ENNUIS ...	GERARD: Per nosaltres no pateixis de debò, ja hi estem acostumats. ADRIA: No t'ho retraurem.
ÇATHY : ÇA C'EST SYMPA ...	LALI: Hm. Així m'agrada.
NICOLAS : ET CETTE PERSONNE ... ELLE EST EN FAC AVEC TOI ?	ADRIA: Dignes, va a la facultat també?
ÇATHY : BEN OUI....	LALI: Exacte.
ETIENNE : ET PROBABLEMENT DANS LA MEME ANNEE QUE TOI!	ERNEST: I m'imagino que fa el mateix curs que tu!
ÇATHY : OUI AUSSI....	LALI: L'heu tornat a encertar.
NICOLAS : ET ... VOUS VIVEZ ENSEMBLE ???	ADRIA: Que viviu junts, potser?
ÇATHY : POUR LA TROISIEME FOIS OUI !!!	LALI: La resposta és la mateixa: ... sí.
CHRISTIAN : ÇA FAIT MAL ...	GERARD: Ostres, quin pal!...
ÇATHY : ATTENTION LA VOILA LES TROIS GARÇONS SE LEVENT ET SE RETOURNENT VERS LA PORTE ... HELENE ENTRE	LALI: Compte, que vé!

HELENE : SALUT ÇATHY ... EXCUSE MOI JE SUIS EN RETARD! TETE DES GARÇONS. ÇATHY ECLATE DE RIRE ... R	HELENA: Hola, Lali... Petons ... Perdona'm faig tard.
LA SALLE DE GYM... LES GARÇONS EN TENUE DE SPORT S'APPRESENT A S'ENTRAINER... ETIENNE : JE TE DIS QU'ELLES SE SONT MOQUEES DE NOUS... C'EST PAS NORMAL QUE DES FILLES REAGISSENT COMME ÇA...	ERNEST: Us dic que ens preneu el pèl! No es normal que unes ties reaccionin així!
NICOLAS : POURQUOI TU PENSES ÇA ? ELLES SONT COOL C'EST TOUT ...	ADRIA: Per què ho dius, això?... S'enrotllen bé i prou!
CHRISTIAN : VOUS OUBLIEZ UN TRUC ... C'EST QU'ON EST IRRÉSISTIBLES ... SURTOUT MOI ... R	GERARD: Sí, i oblides un detall important: ... que som irresistibles!... Sobretot jo!
ETIENNE : MAIS MEME ... C'EST CONTRE LA TRADITION BIOLOGIQUE DE L'HUMANITE... NORMALEMENT LA FEMELLE EST TOUJOURS INDIFFÉRENTE AU DEBUT ... L'HOMME FAIT SA COUR ... ET C'EST A CE MOMENT LA QU'ELLE COMMENCE A REAGIR ... !!! APRES LA COUR SEULEMENT ... !!!	ERNEST: Que el sents?... Dinga, home... va contra la tradició biològica de la humanitat!... Normalment... l'home ve darrera de la dona i ha de vèncer la seva indiferència! Llavors elles comencen a reaccionar!... Després del primer moviment!
CHRISTIAN : OUAIS ... T'AS RAISON ... C'EST COMME LES PAONS .... LE MAL COMMENCE PAR FAIRE SA ROUE ... OUAIS ... FINALEMENT ... C'EST VACHEMENT PLUS SIMPLE POUR LES PAONS ... ILS DEPLIENT LEUR QUEUE... ILS SE METTENT A CHANTER ... ET ILS ATTENDENT ... C'EST CLAIR AU MOINS !!	GERARD : Tens raó... És com el paó... Que primer s'ha d'estarrufar! Oh... Françaçament... el paó no s'ho munta malament!... Fa el seu numeret i només ha d'esperar la femella, està força bé!
NICOLAS : CELA DIT ... ELLES SONT QUAND MEME PLUS MIGNONNES QUE DES FEMELLES PAONS ... !!	ADRIA: Però som tres paons i només dues famelles.
CHRISTIAN : LA .... T'AS RAISON NICOLAS ... AH AU FAIT MOI JE PRENDS LA BRUNE ...	GERARD: Sí. I... I jo m'agafa la morena!...
ETIENNE : EH !!! T'EXAGERES... D'ABORD Y'A UN PROBLEME.. ON EST TROIS... ON NE PREND RIEN ... DISCUTE !! ... R	ERNEST: ... No et facis il.lusions!... Tenim un problema!... Ning? no n'agafa çap. Ens en falta una i n'hem de parlar.
CHRISTIAN : ET SI ON TIRAIT A LA COURTE PAILLE... QU'EST CE QUE TU EN PENSES NICO...? NICOLAS : VOUS FATIGUEZ PAS... VOUS SAVEZ BIEN QUE C'EST TOUJOURS LES FILLES QUI CHOISISSENT!	GERARD: Home... Segur que hi ha d'haver alguna solució! Què en penseu? ADRIA: Va, no us hi mateu... Ja sabeu que són les ties les, qui trien.
ETIENNE : IL N' A PAS TORT...	ERNEST: Això és veritat!
CHRISTIAN : ÇA C'EST PAS JUSTE ... IMAGINES QUE CE SOIT LA BLONDE QUI ME CHOISSE... J'AI HORREUR DES BLONDES!	GERARD: Però no és just!... Imagineu-vos, que em tria la rossa. Em fan por, les rosses.
NICOLAS : VERRA BIEN... DE TOUTE FACON... IL Y A NEUF CHANCES SUR DIX POUR QU'ELLES NOUS AIENT DEJA OUBLIES... ELLES SE SONT AMUSEES A NOUS FAIRE MARCHER A LA ÇAFET ET C'EST TOUT !!!	ADRIA: No et preocupis. Igualment segur que ara... ja ens deuen haver oblidat Només han estat vacil.lant amb nosaltres, abans, segur.
ETIENNE : TU CROIS VRAIMENT QUE...	ERNEST: TR Sí?... Creus que...
CHRISTIAN : BON.. J'AI COMPRIS... ON NE VA PAS SE PRENDRE LA TETE ... ON VERRA BIEN... ET QUE LE MEILLEUR GAGNE!!!	GERARD: Au, no li fotis ças!... Ja ho veurem!... Au, que guanyi el millor! Sí!
LA CHAMBRE DES FILLES A LA CITE UNIVERSITAIRE...ELLES SONT ASSISES EN TAILLEURS SUR LE LIT ... ÇATHY SE MET DU VERNIS A ONGLES SUR LES PIEDS .. ÇATHY : TU LES TROUES COMMENT TOI ?	LALI: Què t'han semblat, a tu?
HELENE : PLUTOT SYMPAS... Y'EN A MEME UN QUI EST MIGNON...	HELENA: Bastant simpàtics!... I n'hi ha un que està molt bó!

ÇATHY : AH BON ... LEQUEL TU PREFERES TOI ? ETIENNE?	LALI: De debò?... Quin et mola més?... L'Ernest?
HELENE : NON .... NICOLAS... J'ADORE SES YEUX	HELENA No, l'ADRIA... Té uns ulls preciosos!
ÇATHY : OUF... SUPER... ON N'AURA PAS A SE DISPUTER ... IL EST QUAND MEME VACHEMENT MIGNON ETIENNE !	LALI Ah... Així no ens barallarem. Jo també he triat el meu. L'Ernest!
HELENE : ÇATHY ...	HELENA Lali...
ÇATHY : ECOUTE HELENE MOI J'AI TOUJOURS ETE COMME ÇA ... QUAND UN GARÇON ME PLAÏT... JE LE DIS... J'AI UNE IDEE ... ET SI ON LES RAPPELAIT ?	LALIEscolta, Helena, jo sóc així. Quan un tio em mola... ho dic. I a més, tinc una idea. I si els truquem?
HELENE : ÇATHY !!!.....	HELENA Lali!
ÇATHY : BON D'ACCORD T'AS RAISON ... C'EST A EUX DE NOUS RAPPELER ... MAIS C'EST STUPE... LA PORTE S'OUVRE... JOHANNA ENTRE ... ELLE EST EN LARMES... HELENE ET ÇATHY SE LEVENT ... ET COURENT VERS ELLE !	LALI Sí, ja ho sé. Ens han de truçar ells Però és absurd.
CATHY : JOHANNA ...	LALI Joana
JOHANNA : OH LES FILLES ... C'EST TERRIBLE ... TERRIBLE !	JOANA Ostres, ties, és terrible... és terrible!... PLORA
HELENE : JOHANNA QU'EST CE QU'IL T'ARRIVE ?	HELENA Però Joana, què et passa?
CATHY : C'EST GRAVE ?	LALI Tan greu és?
JOHANNA : SNIFF ... OUI.... C'EST JEAN CHRISTOPHE!LES FILLES VONT SE RASSEDIR SOULAGEES...	JOANA És el Josep Maria, hh...!
HELENE : AH BON ... J'AI EU PEUR!	HELENA Ah, bé, cap problema!
JOHANNA : COMMENT ÇA T'AS EU PEUR ! JE VOUS ANNONCE QUE MA VIE EST BRISEE ET TOUT CE QUE TU TROUVES A ME DIRE C'EST J'AI EU PEUR !!!	JOANA Com que... "cap problema"? Arribo desfeta... feta pols, i l'nic que sabeu dir és: "cap problema"?
CATHY : EXCUSE NOUS JOHANNA ... MAIS C'EST TOUT LES DEUX JOURS LA MEME HISTOIRE AVEC JEAN CHRISTOPHE .... ALORS TU COMPRENS ON COMMENCE A PRENDRE L'HABITUDE ... R	LALI Joana, cada dos per tres t'emprenyes amb el Josep Maria! És... normal que hi estiguem acostumades!
JOHANNA: C'EST ÇA ... JE SOUFFRE ET TOUT LE MONDE S'EN FICHE! HELENE VA VERS JOHANNA ET LUI MET LE BRAS SUR LES EPAULES... HELENE : QU'EST CE QU'IL T'AS ENCORE FAIT ?	JOANA És clar... jo pateixo... i a tothom se li en fum! HELENA Uinga, digues, què t'ha fet?
JOHANNA : C'EST UN MONSTRE... UN MONSTRE!!!!	JOANA Ties, és un monstre. PLORA Un monstre!
CATHY : RACONTE NOUS ...	HELENA Explica'ns-ho!
JOHANNA : NON... MA VIE PRIVEE NE REGARDE QUE MOI...	JOANA No, no!... La meua vida privada és cosa meua!
HELENE : D'ACCORD .. EXCUSE MOI .. T'AS RAISON ...	HELENA Bé, d'acord, tens raó... Perdona.
JOHANNA : COMMENT ÇA J'AI RAISON ! VOUS N'INSISTEZ PAS? R CATHY : BEN NON... SI T'AS PAS ENVIE DE NOUS LE DIRE ...	JOANA Ei... un moment. Què vol dir que tinc raó? Insistiu una mica! LALI No, si no ens ho vols dir!
JOHANNA : ET SI JE NE LE DIS PAS A VOUS ... A QUI JE VAIS LE DIRE ? A QUI JE VAIS RACONTER CE QUE CET ODIEUX PERSONNAGE M'A FAIT SUBIR?	JOANA Si no us ho dic a vosaltres a qui li diré? A qui li explicaré el que aquell... aquell imrepresentable m'està fent passar?
HELENE : BON D'ACCORD JOHANNA... ALORS QU'EST CE QU'IL T'AS ENCORE FAIT ?	HELENA Bé, d'acord... què t'ha fet aquest cop?

JOHANNA : NON... C'EST MA VIE PRIVEE ... HELENE ET CATHY SE REGARDENT ET HAUSSENT LES EPAULES!	JOANA Són assumptes privats!
CATHY : SOIS SYMPA JOHANNA ... ON EST TES MEILLEURES COPINES ...	LALI Au, sisplau, Joana, som les teves amigues!
JOHANNA : CA C'EST VRAI ...	JOANA Sí, és veritat!
HELENE : TU SAIS BIEN QUE TU PEUX COMPTER SUR NOUS ...	HELENA Ja saps que pots comptar amb nosaltres!
JOHANNA : CA C'EST VRAI AUSSI !!!	JOANA També és veritat. Hm... hh...
CATHY : BON ALORS QU'EST CE QU'IL T'A FAIT ?	HELENA Diques, què t'ha fet?
JOHANNA : BON .. D'ACCORD ... J'AVAIS RENDEZ VOUS AVEC LUI TOUT A L'HEURE... POUR ALLEZ BOIRE UN VERRE...	JOANA Bé... d'acord. Havia quedat amb ell... per anar a prendre una copa.
HELENE : ET PUIS...	HELENA I què?
JOHANNA : IL N'EST PAS VENU ...	JOANA Que no ha aparegut.
CATHY : IL A PEUT ETRE EU UN EMPECHEMENT !	LALI Potser li ha sorgit un imprevist!
JOHANNA : NON... IL N'A PAS EU D'EMPECHEMENT ...	JOANA No li ha sorgit cap imprevist!
HELENE : COMMENT TU PEUX SAVOIR ÇA !	HELENA I tu com pots saber-ho?
JOHANNA : J'AI APPELE CHEZ LUI ... IL ETAIT LA ! IL AVAIT OUBLIE NOTRE RENDEZ VOUS ! MAIS Y'A PIRE...	JOANA Perquè li he trucat i era a casa!... S'havia oblidat de la cita! I això... no és el pitjor! Hh...
HELENE : COMMENT ÇA PIRE ?	HELENA Què vols dir?
JOHANNA : JE LUI AI PROPOSE DE PASSER CHEZ LUI... POUR LUI FAIRE UNE BISE... IL A REFUSE... IL M'A DIT QU'IL AVAIT TROP DE BOULOT !	JOANA Llavors jo li he dit... que passaria per casa seva per fer-li un petó. I m'ha dit que no!... Que havia de pensar molt.
CATHY : C'EST VRAI QUE C'EST PAS GENTIL ... MEME QUAND ON A DU BOULOT ... ON PEUT PRENDRE CINQ MINUTES POUR FAIRE UNE BISE A UNE COPINE...	LALI Que fort, com s'ha passat. Encara que penquis molt, sempre tens... cinc minuts per... fer-li un petó a una amiga, no?
HELENE : J'ESPERE QUE C'EST CE QUE TU LUI A DIT JOHANNA?	HELENA Suposo que li deus haver dit, Joana!
JOHANNA : TU PENSES QUE JE LE LUI AI DIT !! MAIS ATTENDEZ ... C'EST PAS FINI ... C'EST ENCORE PIRE QUE ÇA	JOANA Naturalment que l'hi he dit... Però espereu, no s'ha acabat, és pitjor encara.
CATHY : BON... VIENS JOHANNA ON VA S'ASSEOIR PARCE QUE JE CROIS QU'ON EN A POUR UN BON PETIT MOMENT ... R LES FILLES VONT S'ASSEOIR ...	LALI Vine... seguem, ja veig que la cosa és greu!
HELENE : QU'EST CE QUI S'EST PASSE ?	HELENA Bé, aleshores què ha passat?
JOHANNA : J'ETAIS TOUTE SEULE DANS LA RUE ... DESEPEREE... DEVANT LA CABINE TELEPHONIQUE ... J'AI PENSE EXACTEMENT CE QUE VIENT DE DIRE CATHY ...C'EST VRAI QUOI? ÇA NE PREND PAS DES HEURES DE FAIRE UNE BISE A UNE COPINE ... CATHY ET HELENE SE REGARDENT ...	JOANA Mireu, jo era tota sola... al carrer... desesperada... davant la cabina del telèfon. I de cop he pensat exactament això que ha dit la Lali. "És veritat! Quin problema hi ha? N'hi ha prou amb un moment per fer-li un petó a una amiga!"
CATHY : ALORS ?	HELENA I què?
JOHANNA : ALORS JE ME SUIS DIT... JE DAIS QUAND MEME PASSER CHEZ LUI LUI FAIRE UNE BISE ... JE ME SUIS ARRETEE A LA BOULANGERIE ... POUR LUI ACHETER DES SABLES PARCE QU'IL ADORE ÇA ... ET JE SUIS ALLEE CHEZ LUI ...	JOANA Doncs que he anat cap a casa seva. He... hh, he comprat... una bombons, que a ell li tornen boig... i llavors me n'he anat cap allà.
ÇATHY : SANS LE PREVENIR ?..	LALI Sense avisar-lo?

JOHANNA : BEN OUI ... PUIS QU'IL M'AVAIT DIT QU'IL N'AVAIT PAS LE TEMPS !! JE SUIS ARRIVEE DEVANT SA PORTE ... J'AI SONNE ... RIEN... PAS DE REPONSE...	JOANAE s clar, com que m'havia dit que estava super ocupat! ... Què havia de fer? Arribo a casa seva, truco al timbre... torno a trucar!... I res!... Cap resposta.
HELENE : MAIS ATTENDS... IL A PEUT ETRE ETE OBLIGE DE SORTIR D'URGENCE... JOHANNA : MAIS ATTENDEZ ! ... JE VOUS DIS QUE C'EST PAS FINI ! BON ... J'ETAIS DEVANT SA PORTE ET VOUS COMPRENEZ ... MOI JE ME SUIS INQUIETEE... IL DENAIT DE ME DIRE QU'IL RESTITA CHEZ LUI POUR TRAVAILLER ... ET IL NE REPONDAIT PAS QUAND ON SONNAIT... VOUS VOYEZ CE QUE C'EST ? UN ACCIDENT C'EST SI VITE ARRIVE! ALORS JE SUIS ALLE VOIR LE CONCIERGE ... ET JE LUI AI DEMANDE DE M'OUVRAIR LA PORTE ...	HELENA D oncs potser havia hagut de sortir per qualsevol cosa! JOANA Espera, que no s'ha acabat, no s'ha acabat! Jo era a la porta... i comque no obria m'he comencat a amoinar!... Podia haver tingut un accident, no se sap mai!... I llavors he decidit anar a buscar el porter... perquè ell m'obris la porta!
CATHY : NON T'AS PAS FAIT ÇA ? R	LALI No! Això has fet?
JOHANNA : SI ... MAIS LE CONCIERGE N'ETAIT PAS LA ... HELENE ET CATHY POUSSENT UN SOUPIR DE SOULAGEMENT ...	JOANA Sí! M'he passat molt?.
CATHY : ÇA C'EST UNE CHANCE ... PARCE QUE ENTRER DANS LA CHAMBRE D'UN GARÇON COMME ÇA ...	LALI ... Ostres, Joana, entrar així a casa d'un tio, hh...
JOHANNA : MAIS J'SUIS RENTREE DANS SA CHAMBRE ... PAR LA FENETRE DE LA CUISINE... C'EST PAS DE MA FAUTE SI ELLE ETAIT OUVERTE ... R	JOANA Ah, ha-ha... i tant que he entrat a casa seva!... Per la finestra de la cuina.No és culpa meua si era oberta!
HELENE : OH LA LA LA LA .... MAIS IL N'HABITE PAS AU 2EME ETAGE JEAN CHRISTOPHE ....?	HELENA O stres, tia, però que estàs boja? Si viu al segon pis, el Josep Maria!J
JOHANNA : SI ... MAIS IL Y A UNE GOUITIERE TRES FACILE A ESCALADER ... J'AI PASSEE MON ADOLESCENCE A FAIRE DE LA VARAPE ... DONC JE GRIMPE A LA GOUITIERE , J'ARRIVE A LA FENETRE DE LA CUISINE ... JE SAUTE ... JE ME RETROUVE CHEZ LUI ... JE VAIS JUSQU'A SA CHAMBRE... J'OUVRE LA PORTE ... ET	JOANA Sí, però hi ha una canonada que va molt bé per enfilars-hi. Jo sempre m'enfilava als arbres quan era petita, a Texas. M'enfilo per la canonada... arribo a la finestra de la cuina salto i ja em teniu a dins. Vaig cap a la porta de la seva habitació i amb compte obro la porta i llavors..
CATHY : ARRETE ON A COMPRIS .... IL N'ETAIT PAS SEUL...	LALI Ja m'ho imagino. No era sol.
JOHANNA : NON... POURQUOI VOUS DITES CA? IL ETAIT ALLONGE SUR SON LIT EN TRAIN DE RONFLER... ALORS QU'IL M'AVAIT DIT QU'IL ETAIT DEBORDE DE TRAVAIL ... R	JOANA I ara, per què ho dius, això?... Era allà, estirat al llit, clapant com un tronc!Ho... ho lligueu?... I m'havia dit que havia de pensar molt!
CATHY : ATTENDS ... IL ETAIT ALLONGE... TOUT SEUL ...	LALI Espera... Estava estirat, tot sol?
JOHANNA : BEN OUI ...	JOANA Sí!
HELENE : ET C'EST TOUT ...??	HELENA I res més?
JOHANNA : COMMENT ÇA C'EST TOUT ? VOUS TROUVEZ PAS ÇA DEGOUTANT?	JOANA Com que res més? Què més vols? No trobeu que se'l trepitja?
CATHY : ECOUTE JOHANNA ... JE T'ADOUVE QUE JE M'ATTENDRAIS A PIRE....	LALIE scolta, Joana... francament... m'ho esperava pitjor!
JOHANNA : COMMENT ÇA PIRE ? QU'EST CE QUE VOUS VOULIEZ QU'IL Y AIT DE PIRE QUE ÇA ??? JE PEUX VOUS DIRE QUE JE L'AI REVEILLE ET QUE JE LUI AI DIT CE QUE JE PENSAIS.	JOANA Què? Pitjor? Però què hi pot haver pitjor que això? I llavors, naturalment, li he dit el nom del porc!...
HELENE : ET QU'EST CE QU'IL T'AS REPONDU ?	HELENA I ell què t'ha dit?

JOHANNA : BEN IL A BREDOUILLE QU'IL ETAIT FATIGUE ... MAIS J'AI PAS ECOUTE... JE SUIS REPARTIE PAR LA FENETRE DE LA CUISINE ET JE SUIS VENUE DIRECTEMENT ICI! VOUS NE DOULEZ PAS DES SABLES... ILS SONT DELICIEUX? R	JOANARes, ha passat de mi!... Ha dit que estava cansat, però jo no me l'he escoltat!... He sortit per la finestra de la cuina... i he vingut... he vingut cap aquí. Voleu un bombons? Són deliciosos!
HELENE : NON MERCI....	HELENA No, gràcies Joana.
JOHANNA : LES MANGERA TOUT A L'HEURE ... AH... ÇA M'A FAIT DU BIEN DE VOUS PARLER !! JE ME SENS BEUCOUP MIEUX... ET VOUS QU'EST CE QUE VOUS AVEZ FAIT?	JOANA Bé, ja ens els cruspirem. De fet, m'ha anat molt bé parlar-ne. I vosaltres què heu fet aquesta tarda?
HELENE : BOF ... PAS GRAND CHOSE ... ON N'A MEME PAS ESCALADE DE GOUTTIERES.... ON EST ALLE BOIRE UN POT A LA CAFET ...	HELENA Res de l'altre món!... No ens hem enfilat enlloc! Hem anat a prendre una copa al bar!
CATHY : ET ON S'EST FAITES DRAGUER PAR TROIS GARCONS... DONT UN QUI ETAIT VACHEMENT MIGNON !	LALI I a més a més ens hem lligat tres tios molt simpàtics, i un d'ells estava molt i molt bo!
HELENE : T'EXAGERE IL Y EN AVAIT AU MOINS DEUX DE MIGNONS!	HELENA Però què dius, tia? N'hi havia almenys dos que estaven molt bons!
JOHANNA : ET LE TROISIEME ... ?	JOANA I què me'n dieu del tercer?
CATHY : RIGOLO... PAS TRES BEAU MAIS DU CHARME ...	LALI Mira, el tercer, el tercer... com era el tercer?... El tercer era divertit no gaire maco però enrotllat!
JOHANNA : SUPER... DE TOUTE FACON J'AI DECIDE DE LES PRENDRE PAS TRES BEAU A PARTIR DE MAINTENANT ... ÇA FAIT MOINS CHIC POUR SORTIR... MAIS C'EST PLUS FIDELE... R LES VOIT QUAND?	JOANA No hi fa res, perfecte, he decidit de lligar amb els lletjos, ara. No molen tant, per sortir, però són més fidels. I quan els veiem?
HELENE : EH ... DOUCEMENT JOHANNA ... TU NE SAIS MEME PAS A QUOI IL RESSEMBLE	HELENA Para el carro, Joana, no hem quedat, tampoc!
JOHANNA : C'EST PAS GRAVE... DE TOUTE FACON... IL FAUT QUE JE DONNE UNE BONNE LECON A JEAN CHRISTOPHE... ALORS.... ON LES VOIT QUAND?	JOANA Doncs no perdem temps. Li vull donar una bona lliçó al Josep Maria!... Què? Quan els veiem?
CATHY : PEUT LES APPELER HELENE ?	LALIh... I si els truquem, Helena?
HELENE : CATHY ... TU LEUR A DONNER NOTRE NUMERO DE TELEPHONE... C'EST A EUX D'APPELER!!!	HELENA Lali, els has donat el nostre n?mero, ja ens trucaran ells!
JOHANNA : ET IMAGINE QU'ILS L'AIENT PERDU ...? AURAIT L'AIR MALIGNE... NON VAS Y CATHY APPELLE... R CATHY JETTE UN REGARD IMPLORENT A HELENE ...	JOANA BUFA Si, però... imagina't... que l'han perdut... eh?... I a més jo sóc un cas d'urgències! Au, truca'ls!
HELENE : BON D'ACCORD... LES TROIS FILLES ECLATENT DE RIRE .	HELENA Bé, d'acord.
LA CAFETERIA... ETIENNE CHRISTIAN ET NICOLAS SONT ASSIS A UNE TABLE.. ETIENNE : JE VOUS DIS QU'ELLES SE MOQUENT DE NOUS... DES FILLES QUI VOUS RAPPELLENT DEUX HEURES APRES QU'ON LES AIT QUITTES POUR VOUS INVITE A BOIRE UN POT... ÇA N'EXISTE PAS!	ERNEST Ei, segur que se'ns rifen. Fa dues hores que les coneixem i ja ens truquen per quedar. És impossible!
CHRISTIAN : T'ES COMPLETEMENT NEGATIF... ON DOIT LEUR PLAIRE C'EST TOUT...	GERARD Mira que ets negatiu, Ernest!Jo sabia que ens trucarien.
NICOLAS : PERSONNELLEMENT JE TROUVE ÇA TRES BIEN.. IL N'Y A AUCUNE RAISON QUE CE SOIENT TOUJOURS LES GARCONS QUI RAMENT...	ADRIA A mi personalment em sembla que no hem de ser sempre els tios, els que lliguem.

ETIENNE : OU ALORS ELLES SE MOQUENT DE NOUS... ELLES NOUS FONT VENIR LA ... ELLES NOUS LAISSENT POIREAUTER...ET ELLES RACONTE A LEUR PETITE COPINES COMMENT ELLES ONT FAIT MARCHER TROIS GROS BETAS DE PREMIERE ANNEE...	ERNEST Ens prenen el pèl, segur!... Ens fan venir aquí per donar-nos esperances i després els explicaran a les seves amigues com ens han aixecat la camisa!
CHRISTIAN : MAIS ATTEND ETIENNE ... TU NOIRCIS TOUT ... ON EST PLUS AU LYCEE LA ... ON EST A LA FAC ... C'EST PLUS DES PETITES GAMINES EFFAROUCHÉES... C'EST DES FEMMES ... DES VRAIES...	GERARD Au, Ernest, no et mengis el coco!... No som a l'escola, som a la facultat!... No són nenes acollonides!... Són dones... dones de debò!
ETIENNE : OUAIS... JE PARIE 50 FRANCS QU'ELLES NE VIENNENT PAS ...	ERNEST Totes són iguals. Segur que no vindran! M'hi jugo 20 francs!
CHRISTIAN TEND LA MAIN : DONNE LES MOI TOUT DE SUITE... LES VOILA ... R LES TROIS FILLES ENTRENT... ELLES SE SONT CHANGÉES... ELLES SONT TOUTES BELLES...	GERARD D'acord... N'estàs segur? ERNEST Sí. GERARD Ja me'ls pots donar. Mite-les!...
NICOLAS : A CHRISTIAN : SUPER.... TU AS LA TIENNE...	ADRIA Ei, tio, has vist la teua?
CHRISTIAN : DIS PAS DE BETISES... JE DETESTE LES GRANDES BRINGUES... LES TROIS FILLES ARRIVENT PRES D'EUX ...	GERARDEi, no fotis conyes! Es massa alta per mi!
CATHY : EXCUSEZ NOUS... C'EST LA VOITURE DE JOHANNA QUI AVAIT DES PROBLEMES POUR DEMARRER...	LALI Hola! ADRIA Hola! LALI Perdoneu, és que el cotxe de la Joana no s'engegava!
JOHANNA : C'EST DEPUIS QUE J'AI FAIT CHANGER LE GICLEUR POUR ECONOMISER L'ESSENCE... C'EST LEQUEL LE MIEN ? R HELENE ET CATHY SE REGARDENT GENEES... NICOLAS ET ETIENNE MONTRENT CHRISTIAN D'UN SEUL MOUVEMENT...	JOAN Sí, és que sempre m'oblido de posar-li gasolina!... Hh. Bé... D'inga, quin és el meu?
NICOLAS ET ETIENNE : C'EST LUI !!!!	ERNEST Aquest!
CHRISTIAN : HEY ... NON NON NON ILS PLAISANTENT... MOI JE SUIS DEJA PRIS.... IL REGARDE HELENE ET CATHY NON ENFIN.....JE VEUX DIRE ... JE SUIS LIBRE ... !!! R	GERARD No, no és veritat... Fan conya! Estic compromès.JOANA Uaja...GERARDNo, tranquil.la, estic lliure.J
JOHANNA : VOUS AVIEZ RAISON ... C'EST VRAI QU'IL EST PAS TRES BEAU... MAIS IL EST RIGOLO... R NICOLAS, ETIENNE, CATHY ET HELENE SONT MORTS DE RIRE! CHRISTIAN S'EMMELE....JOHANNA : BEN... QU'EST CE QUE VOUS ATTENDEZ LES FILLES VOUS NOUS PRESENTEZ... SALUT .. MOI C'EST JOHANNA ...	JOANA Mireu, tíes, teníeu raó: no mata, però... és divertit. Què espereu per presentar-me? Jo em dic Joana.
NICOLAS : NICOLAS...	ADRIA Adrià.
ETIENNE : ETIENNE ...	ERNEST Ernest.
CHRISTIAN : HEU.... CHRISTIAN.... SALUT JOHANNA!!!	GERARD I jo em dic... Gerard.
NICOLAS: ASSEYEZ VOUS LES FILLES ...	ADRIA No hi cabem, aquí!... Seguem allà, eh? Gràcies.
ETIENNE: C'EST SYMPA DE NOUS AVOIR APPELES...	ERNESTQue bé que ens hàgiu trucat!
HELENE RIANT : JOHANNA A BEAUCOUP INSISTE.	HELENA La Joana hi ha insistit molt.
NICOLAS : VOUS BUVEZ QUELQUE CHOSE?	ADRIA Què voleu prendre?
CATHY : UN JUS D'ORANGE...	LALI: Jo un suc de taronja.
HELENE : DEUX....	HELENA Dos.

JOHANNA : MOI CE SERA UNE PECHE MELBA... J'AI RIEN MANGE A MIDI ... PARCE QUE J'AI ETE CONTRARIEE... MAIS LA .. ÇA VA BEAUCOUP MIEUX ... R	JOANA Jo vull... un "peche melbà". No he menjat res, avui. estava molt fotuda... però ara estic molt millor!
CHRISTIAN : JE M'EN OCCUPE ...IL SE LEVE.... ET SORT DU CHAMP...	GERARD D'acord. Ja hi vaig jo.
JOHANNA LE REGARDANT PARTIR : C'EST BETE QU'IL NE SOIT PAS UN PEU PLUS GRAND ...	JOANA: Me l'imaginava un pèl més alt, francament.
ETIENNE : NE T'INQUIETE PAS ... ON S'EN OCCUPE... ON VA LUI FAIRE MANGER DE LA SOUPE MATIN ... MIDI ET SOIR...	ERNEST No pateixis... Cap problema!... Li farem menjar sopa mati, tarda i nit.
NICOLAS A HELENE : IL EST SUPER TON PULL....	ADRIA: Ei, quin jersei tan guapo!
HELENE : IL VIENT D'AUSTRALIE...	HELENAEI vaig comprar a Austràlia!
ETIENNE : NON.! .. T'ES ALLEE LA BAS ?	ERNEST Que hi has estat?
HELENE : J'Y AI DECU SIX ANS AVEC MES PARENTS!	HELENA Si, hi vaig viure sis anys amb els pares.
NICOLAS : ÇA DOIT ETRE SUBLIME NON ?	ADRIA És una passada, no?
HELENE : C'EST PAS MAL MAIS JE PREFERE LA FRANCE!	HELENA Està bé, però... em mola més França!
CATHY : C'EST NORMAL LES GARCONS SONT PLUS BEAUX! OH EXCUSEZ MOI... J'AI ENCORE GAFFE... C'EST VOUS QUI DEVIEZ DIRE ÇA ? R NICOLAS ET ETIENNE FONT OUI DE LA TETE !	LALI Sí, aquí els tíos estan més bons! Ostres... Ja l'he cagat, això ho havieu de dir vosaltres!
JOHANNA : C'EST VRAI QUE VOUS ETES MUSICIENS ?	JOANA De manera que sou músics, eh?
NICOLAS : ESSAYE... C'EST PAS FACILE...	ERNEST Sí. ADRIA Ho intentem... No és fàcil.
HELENE : TU JOUES DE QUOI TOI?	HELENA I tu què toques?
NICOLAS : DE LA GUITARE...	ADRIA La guitarra.
HELENE : C'EST MARRANT MOI AUSSI .... ENFIN... JE GRATOUILLE...	HELENA Ostres, jo també... Daja... l'esgarrapo.
ETIENNE : NE T'INQUIETE PAS ... LUI AUSSI R ...NON... J'SUIS MECHANT .... C'EST UN SUPER GUITARISTE !	ERNEST: Què et penses que fa, ell? No, és broma. És una passada de guitarrista!
CATHY : ET TOI ?	LALI: I tu?
ETIENNE : MOI JE SUIS BASSISTE ... Y'A MOINS DE NOTES A JOUER ...	ERNEST: ... Jo toco el baix. Com que té menys cordes...
JOHANNA : ET LE MIEN ? R ENFIN... J'VEUX DIRE L'AUTRE COMMENT IL S'APPELE DEJA ?	JOANA Ei, i el meu?... Vull dir, l'altre, com se deia?
HELENE RIANT : CHRISTIAN ... TU NE CROIS PAS QUE TU VAS UN PEU DITE ... JOHANNA !!!	HELENA: Gerard! JOANA: Sí, això! HELENA: Vols dir que no corres massa?
JOHANNA : BEN NON POURQUOI ? AUTANT QUE LES CHOSES SOIENT CLAIRES ... SI TOI TU PRENDS NICOLAS ET SI CATHY PREND ETIENNE ... IL ME RESTE CHRISTIAN NON? CATHY ET HELENE SONT EXTREMEMENT GENEES...	JOANA: Au, vinga, està més clar que l'aigua, tu!... Si tu t'ho fas amb l'Adria i la Lali amb l'Ernest, només em queda el Gerard, Oi? Oi?
NICOLAS : FAITES PAS CETTE TETE LA ... ELLE A RAISON JOHANNA ... ET PUIS ÇA TOMBE TRES BIEN... A HELENE C'EST TOI QUE JE PREFERE ...	ADRIA: No feu aquestes cares! La Joana té raó! CP A mi ja m'està bé. Ets la que més em mola

ETIENNE : A CATHY : ET MOI JE TE TROUVE SUPER MIGNONNE.... CHRISTIAN ARRIVE AVEC UN PLATEAU SUR LEQUEL SONT POSEES LES BOISSONS...	JOANA: Uhh! ERNEST: I tu m'agrades molt! JOANA: Oh!...
NICOLAS : TU TOMBES BIEN... ON CHANGE DE PLACE ... TU T'ASSIEDS A COTE DE JOHANNA ...	ADRIA Ja el tenim aquí. Canviem de lloc. Seu al costat de laJoana.
CHRISTIAN : BEN POURQUOI ? A TOUS ECLATENT DE RIRE ...	JOANA: Sí. GERARD Per què?
LE GARAGE DE REPETITION ....IL Y A DES INSTRUMENTS PARTOUT ... IL EST PLONGE DANS LE NOIR ... NICOLAS ENTRE DANS LE CHAMP ET ALLUME LA LUMIERE... NICOLAS : ALLEZ Y ... ATTENTION A VOS PIEDS...	ADRIA Uinga... Ua, tio! Endavant. No ensopegueu.
ETIENNE : ET NE VOUS FROTTEZ PAS CONTRE LE MUR... C'EST PAS TRES PROPRE...LES FILLES ENTRENT DANS LE CHAMPS .. CHRISTIAN FERME LA MARCHE ...	ERNEST: No toqueu les parets, que estan molt porques.
CATHY : C'EST VACHEMENT SYMPA... HELENE : ET VOUS REPETEZ SOUVENT ?	LALI: Està molt bé. HELENA: I assajeu sovint?
NICOLAS : DES QU'ON PEUT .... SAUF EN PERIODE D'EXAMENS...	ADRIASempre que podem... Bé... tret de quan hi ha exàmens!
JOHANNA A CHRISTIAN : C'EST ÇA TA BATTERIE ? ELLE FONCE SUR LA BATTERIE...	JOANA: Ah, és la teva bateria,
CHRISTIAN : OUI ... ATTENTION C'EST FRAGILE... TROP TARD JOHANNA S'EST DEJA ASSISE SUR LE SIEGE ET A DEJA PRIS LES BAGUETTES...	GERARD: ? Uau! Sí, sí... A Però vés amb compte, que és fràgil!
JOHANNA : SUPER !! TU M'APPRENDRAS A EN JOUER...	JOANA: "Thank you"! "I love you"! Que fort! M'ensenyaràs a tocar?
CHRISTIAN : OUI... SI TU VEUX MAIS NE RESTE PAS LA ... TU RISQUE DE ME LA DEREGLER...	GERARD: Para... Sí, si vols... però compte, que està ajustada.
JOHANNA : PARCE QUE ÇA SE REGLE CES MACHINS LA ?	JOANA Que s'ajusten, aquests trastos?
ETIENNE : BIEN SUR... SINON TU N'AS PAS LE SON ...	ERNEST: Sí, és clar,sinó no sonen bé!
JOHANNA : AH C'EST SUPER!!! J'SUIS TOUTE EXCITEE LES FILLES .... TIENS JE TE RENDS TES BAGUETTES MON LOUP... R	JOANA: Ties, m'ho estic passant de conya, és al.lucinant!... .. Té les baquetes!... Ets un encant!...
CHRISTIAN GENE : MERCI... VIENS PAR ICI... TU RISQUES DE T'EMMELER LES PIEDS DANS LA SONO....IL EMMENE JOHANNA DANS UN COIN PLUS CALME...	GERARD: Sí, sí... Compte no ensopeguis.
NICOLAS TEND SA GUITARE A HELENE ... NICOLAS : TU VEUX GRATTER UN PEU ?	ADRIA: Vols tocar la guitarra?
HELENE : J'AI JAMAIS JOUER DE GUITARE ELECTRIQUE ...	HELENA: Home, l'elèctrica no la he tocat mai.
NICOLAS : N'AI PAS PEUR C'EST LA MEME CHOSE ... VAS Y ...HELENE PREND LA GUITARE DE NICOLAS ET JOUE QUELQUES ACCORDS...	ADRIA i fa o no fa és el mateix. Prova-ho.
HELENE : FAUT LE DIRE VITE ... ELLE EST SYMPA CETTE GUITARE ...	HELENA: Està bé, la guitarra.
ETIENNE : TU PARLES ... C'EST UNE AUTHENTIQUE FENDER STRATOCRUISER.... ÇA FAIT DEUX ANS QU'IL ECONOMISE POUR SE LA PAYER ... HELENE TEND LA GUITARE A NICOLAS COMME SI ELLE ETAIT EMPOISONNEE...	ERNEST: Ja ho pots ben dir, és una Strato Fender... Mira... s'hi va tirar dos anys per pagar-la.

HELENE : UNE FENDER.... TIENS... J'AI TROP PEUR DE L'ABIMER...	HELENA: KIULA ... Té, tio... No vull fer-te-la malbé.
CATHY A ETIENNE : ET TOI TA BASSE C'EST QUOI ?	LALI I el teu baix, què és?
ETIENNE : UNE FENDER ...	ERNEST: També és un Fender!
CATHY : AH BON ? QUELLE ANNEE ?	LALI: Quin model?
ETIENNE : 88... TU T'Y CONNAIS ?	ERNEST: Un vuitanta-vuit, el coneixes?
CATHY : NON PAS DU TOUT ... A LES DEUX ECLATENT DE RIRE...	LALI: No... RIENT No hi entenc gens. ERNEST: Llavors...
JOHANNA : MAIS COMMENT ÇA SE FAIT QUE VOUS SOYEZ A LA FAC SI VOUS ETES MUSICIENS ?	JOANA Com pot ser que aneu a la facultat, si sou m?sics?
NICOLAS : BEN TU SAIS ... C'EST LES PARENTS ...ET PUIS ... C'ETAIT LA FAC OU L'ARMEE...	ADRIA Mira... és cosa dels vells! La facultat o la mili!
ETIENNE : A UN PEU HESITE ET PUIS... A	ERNEST: A mi no em van deixar triar, tampoc!
CHRISTIAN RIANT : ETIENNE VOULAIT CHOISIR L'ARMEE... MAIS ON A REUSSI A LE CONVAINCRE ...	GERARD: TR L'Ernest s'estimava més anar a fotre trets... però nosaltres el vam salvar!
CATHY : TANT MIEUX .... NICOLAS : ARRETEZ VOS BETISES ELLES VONT LE CROIRE..	LALI: Ben fet. ADRIA Aquí com a mínim ens ho passem bé.
JOHANNA : MAIS C'EST SUPER ... VOUS ALLEZ PEUT ETRE DEVENIR DES VEDETTES...	
	JOANA: D'es a saber, potser aviat sereu estrelles del rock!... GS
CHRISTIAN RIANT : ET PEUT ETRE MEME DES HORS BORDS!	GERARD: Sí, les ties... se'ns menjaran!
JOHANNA : DES HORS BORDS ? HI HI HI .... J'AI COMPRIS ... DES VEDETTES .... DES HORS BORDS .... C'EST RIGOLO ... A	JOANA Amb aquest no sé si se us menjaran, però es partiran el pit!... .. Serà idiota!
NICOLAS : FAUT PAS LUI EN VOULOIR... IL EST COMME ÇA ... DES QU'IL Y A UN JEU DE MOTS STUPIDE... IL LE FAIT	ADRIA És un pallasso. No se'l pot deixar sol! Sempre està fent el burro!
JOHANNA : DITES LES GARCONS ... VOUS SAVEZ CE QUI SERAIT SUPER MAINTENANT ?	JOANA: Ei, tios, sabeu què estaria super bé, ara?... Eh? GERARD Sí... Té.
CHRISTIAN : NON...	ADRIA És clar.
ETIENNE : DIS TOUJOURS ... LES GARCONS FRIMENT UN MAX... ILS S'ATTENDENT A CE QUE LES FILLES LEUR DEMANDENT DE JOUER ...	ERNEST: I tant. Au.
JOHANNA : CE SERAIT QU'ON AILLE MANGER UN PETIT BOUT ENSEMBLE ... J'AI UNE FAIM DE LOUP ! TETE DES GARCONS . A LES FILLES ECLATENT DE RIRE	JOANA: Tios... volia dir que... que anéssim a menjar alguna cosa tots plegats. M'estic morint de gana! ...

LE SALON DES GIRARD... JUSTINE LIT UNE BD ASSISE SUR LE CANAPE... LA PORTE S'OUVRE... HELENE ENTRE ... ELLE A UNE PETITE DALISE A LA MAIN ... HELENE : SALUT TOUT LE MONDE !!	HELENA: Hola a tothom!
JUSTINE : HELENE C'EST TOI ...	JUSTINA : Ja ets aquí,
HELENE : BEN OUI... ÇA VA MA JUJU ? JUSTINE ET HELENE S'EMBRASSENT ... HELENE : LES PARENTS NE SONT PAS LA ?	HELENA: Sí. Com va, Jujú? PETO Els pares no hi són?
JUSTINE : BEN NON... MARIE EST ENCORE AU BUREAU AVEC XAVIER ET ROGER AVAIT RENDEZ VOUS AVEC SON PRODUCTEUR... ALORS RACONTE... C'EST COMMENT LA FAC ?	JUSTINA : Doncs no. La Maria és a la feina... i el Roger havia quedat amb el productor. Hh. Què? Com va la facultat?
HELENE : SYMPA ... ON A PAS MAL DE TRAVAIL MAIS C'EST SUPPORTABLE ...	HELENA: Està bé... Tenim molta feina, però hi ha coses pitjors!
JUSTINE : ET TA CHAMBRE A LA CITE UNIVERSITAIRE? ELLE EST COMMENT ?	JUSTINA : I la teua habitació al campus, què?
HELENE : PLUTOT BIEN ... ON EST TROIS TU SAIS ... HEUREUSEMENT JE SUIS TOMBEE SUR DEUX FILLES SYMPAS... UNE TRES MARRANTE QUI S'APPELLE CATHY ... ET UNE AUTRE UN PEU FOLLE, UNE AMERICAINE DU TEXAS QUI S'APPELLE JOHANNA ... ET TOI JEROME ÇA VA ?	HELENA: Hh. Està força bé. Som tres noies! Per sort m'han tocat dues ties super-simpàtiques! Una molt divertida que es diu Lali... i una altra, un pèl boja... una americana, de Texas, que es diu Joana... Hh... I a tu?... Com et va amb el Josep?
JUSTINE : BOF... ON S'EST ENCORE UN PEU DISPUTE ...	JUSTINA : Bah... ens hem barallat, avui.
HELENE : A CAUSE D'ISABELLE ?	HELENA: Per culpa de la Isabel?
JUSTINE : BEN OUI... TU SAIS CE QU'ELLE A OSE LUI FAIRE ?	JUSTINA : Sí... Saps què ha fet, la tia?
HELENE : NON MAIS TU VAS ME LE DIRE ...	HELENAHh. No... però tu m'ho diràs.
JUSTINE : ELLE LUI A ERT UNE CHEMISE POUR LA SAINT JEROME ... ET LE PIRE .. C'EST QUE LE LENDEMAIN IL LA PORTAIT ...	JUSTINA: Mira... A va tenir el morro... de regalar-li... una camisa al Josep pel seu Sant... I el pitjor... és que l'endemà... ell la duia.
HELENE : QUEL HORRIBLE DRAME ... R	HELENA: Hh... Quina cosa tan horrible!
JUSTINE : C'EST ÇA .... MOQUE TOI DE MOI...	JUSTINA : Va, no te'n burlis.
HELENE : MAIS JE NE ME MOQUE PAS DE TOI MA JUJU .... VOUS M'AVEZ MANQUES TU SAIS...	HELENA: Tranquil·la, no me'n burlo, Juj?. Us he trobat a faltar, saps?
JUSTINE : TOI AUSSI ... PASSER UNE SEMAINE AVEC LES PARENTS SANS TOI ... J'AI PRIS DIX ANS... R	JUSTINA : Hh... Jo també. Sola amb els vells heenvellit deu anys.
HELENE ECLATANT DE RIRE : ÇA VA ... ÇA NE SE DOIT PAS TROP ... ATTENDS ... JE VAIS ALLER POSER ÇA DANS MA CHAMBRE ...	HELENA: ...No es nota, francament!... Bé... portaré les coses a dalt.
JUSTINE : VAS Y ... TU VEUX QUE JE TE PREPARE UN THE?	JUSTINA : D'acord!... Vols que et faci un te?
HELENE : AVEC PLAISIR ... JUSTINE ...	HELENA: Sí, gràcies! Justina!
JUSTINE : OUI ... HELENE ...	JUSTINA : Sí,
HELENE : J'AI UN TRUC A TE DIRE ...	HELENA: Et vull dir una cosa.
JUSTINE : BEN VAS Y ...	JUSTINA : Endavant.
HELENE : JE CROIS QUE JE SUIS AMOUREUSE . !!!!	HELENA: Hh... em sembla que m'he enamorat.

JUSTINE : NON .!!	JUSTINA : No!
HELENE : SI ... JUSTINE FONCE DANS LES BRAS D'HELENE ... ELLES S'ETREIGNENT ... IMAGE ARRETEE. FIN.	HELENA: Sí!... JUSTINA : Oh, HELENA: !

EPISODI 2

ORIGINAL FRANCÈS	VERSIO CATALANA CORREGIDA I AJUSTADA
BON ANNIVERSAIRE CATHY	PER MOLTS ANYS, LALI
LE GARAGE DE REPETITION ... LES GARCONS SONT LA ... ILS FINISSENT DE REPETER ... CHRISTIAN EST A LA BATTERIE , ETIENNE A LA BASSE ET NICOLAS A LA GUITARE.... UN ACCORD FINAL ET UNE ARRIVEE DE BATTERIE ... CHRISTIAN : ÇA COMMENCE A PAS MAL TOURNER ...	GERARD: Ei, ei, tios! Això funciona. Comença a rutllar.
NICOLAS: Y A QUE LE PONT ... J'AI COMME UN MALAISE SUR LE SOL SEPTIEME ...	ADRIÀ: La tornada no. Hi ha un acord que m'està amargant la vida.
ETIENNE: JE CROIS QU'IL FAUT QUE TU CHANGES LE DESSIN DE CHARLEY ...	ERNEST: Em sembla que sobra la bateria!
CHRISTIAN: QU'EST CE QU'IL A VOIR AVEC LE SOL SEPTIEME MON DESSIN DE CHARLEY ?..	GERARD: Què hi té a veure, el seu acord amb la bateria?
NICOLAS : ARRETE CHRISTIAN .... TU NE DOIS PAS QU'IL TE FAIT MARCHER	ADRIÀ: No t'empenyis! No veus que et pren el pèl?
JOHANNA ENTRE COMME UNE TORNADE ... JOHANNA: SALUT LES GARCONS ! ... C'EST URAIMENT PAS PRATIQUE QUE VOUS N'AYEZ PAS LE TELEPHONE DANS LE GARAGE ! ... C'EST UACHEMENT DUR DE VOUS JOINDRE QUAND VOUS REPETEZ ...	JOANA: Hola, tios!... Hh... Ostres, no és gens pràctic, que no tingueu telèfon al garatge! És super fumut, trobar-vos... quan assageu.
ETIENNE : EXCUSE NOUS ... DES QU'ON A LES MOYENS ... ON DEMANDE UNE LIGNE ... OU DEUX AU CAS OU LA PREMIERE SERAIT OCCUPEE... R	ERNEST: Perdona. Quan tinguem calés, demanarem una línia... o dues potser, per si la primera està ocupada.
JOHANNA SE PRECIPITE SUR CHRISTIAN ASSIS DERRIERE SA BATTERIE POUR LUI FAIRE UNE BISE ... JOHANNA : ÇA VA MON PETIT CHERI ...	JOANA Hh... el meu Gerard... hh.
CHRISTIAN : HEY ATTENTION... MES TOMS !!	GERARD: Ves amb compte, tia!
JOHANNA : T'INQUIETES PAS ... LA DELICATESSE ÇA ME CONNAIT .... T'AS L'AIR FATIGUE!	JOANA: Au, "don't worry", ja saps que sóc una mica potes!... Ei, sembles cansat.
CHRISTIAN : NON..ÇA VA ÇA VA !!!	GERARD: No, estic bé, estic bé!
JOHANNA : BON ... ALORS FAIS MOI UN BISOU ...	JOANA: Hh... HH... doncs què esperes? Fes-me un petó.
NICOLAS : T'ES VENUE POUR ÇA JOHANNA ? ... TU NE POURAIS PAS ATTENDRE CINQ MINUTES DE PLUS... IL TE FALLAIT ABSOLUMENT UN BISOU DE TON PETIT CHRISTIAN ...	ADRIÀ: O sigui que has vingut per això, eh? No podies esperar ni un minut més? Necessitaves com fos un petó del teu Gerard!
ETIENNE : REMARQUE... JE LA COMPRENDS.. C'EST VRAI QU'IL EST MIGNON!!!	ERNEST: És normal, tio!... No veus que és molt bufó?...
JOHANNA : ARRETEZ VOUS ETES BETES... NON... C'EST UACHEMENT IMPORTANT ... CE SOIR C'EST L'ANNIVERSAIRE DE CATHY ... ET ON VOULAIT LUI FAIRE UNE SURPRISE...	JOANA: Hh, mira que sou burros!... No, és super important... Avui és l'aniversari de la Lali... i li volem donar una sorpresa.
ETIENNE : L'ANNIVERSAIRE DE MA CATHY A MOI ?	ERNEST: L'aniversari de la meua Lali, dius?

JOHANNA : D'ABORD ELLE N'EST PAS ENCORE A TOI!!! ET IL FAUDRA QUE TU SOIS TRES GENTIL SI TU VEUX QU'ELLE ...	JOANA: Mira, per començar, encara no és teua! O sigui que... val més que t'enrotllis bé si, oh.
ETIENNE : POURQUOI ELLE A QUELQU'UN D'AUTRE ?	ERNEST: Per què?... Que va amb un altre?
JOHANNA : ECOUTE MON PETIT ETIENNE ... SI TU COMPTES SUR MOI POUR BALANCER UNE COPINE... ET BIEN TU TE TROMPES !!!	JOANA: ... Escolta'm bé, Ernest... si et penses que jo traïré una amiga meua és que no m'has mirat bé!
ETIENNE : SOIS SYMPA JOHANNA ... SI TU SAIS QUELQUE CHOSE DIT LE MOI !	ERNEST: Ei, Joana, sisplau, si en saps alguna cosa, digue-me-la!
NICOLAS : N'INSISTE PAS ETIENNE ELLE A RAISON ... C'EST COMME SI NOUS ON ALLAIT RACONTER A JOHANNA TOUTES LES HISTOIRES DE CHRISTIAN ...	ADRIÀ: No insisteixis més, Ernest... És com si li expliquéssim tots els rotllos del Gerard a la Joana!
CHRISTIAN : HEY ... VOUS POUVEZ PAS PARLER DE QUELQU'UN D'AUTRE? R	GERARD: Per què no us fiqueu amb algú altre ni que sigui cinc minuts? Hm?
JOHANNA : POURQUOI ?... CHRISTIAN A UNE COPINE ?	JOANA: Dols dir que el Gerard surt amb algú?
ETIENNE : NON JOHANNA ... NON!!! ÇA NE SE FAIT PAS DE POSER DES QUESTIONS PAREILLES ...	ERNEST: Ei, què vol dir, això, Joana?... No s'han de fer mai, aquestes preguntes!
JOHANNA : BON D'ACCORD ... CATHY N'A PAS DE PETIT COPAIN EN CE MOMENT ! VOILA	JOANA: Bé... d'acord... La Lali no surt amb ningú últimament!
ETIENNE : WAOUH... SUPER !!! VIENS MA JOHANNA QUE JE T'EMBRASSE ... IL PREND JOHANNA DANS SES BRAS ET L'EMBRASSE ..	ERNEST Ets la pera! PETÓ
JOHANNA : ARRETE !! CHRISTIAN VA ETRE JALOUX ... R	JOANA Para! Que el Gerard es posarà gelós!...
CHRISTIAN : NON NON DAS Y JE T'EN PRIE	GERARD: Per mi tranquils. Feu! Hh...
NICOLAS : ET HELENE .... ELLE A UN COPAIN ?	ADRIÀ: Joana... I l'Helena, que va amb algú?
JOHANNA : ATTENDEZ ... CHRISTIAN D'ABORD ...	JOANA: No, no, no, el Gerard primer!
CHRISTIAN : SI VOUS DITES QUOI QUE CE SOIT LES COPAINS... C'EST FINI ...	GERARD: Tios, si dieu alguna cosa, oblideu-me!
JOHANNA : TANT PIS ... TU NE SAURAS RIEN SUR HELENE NICOLAS ...	JOANA: Em sap greu per tu, Adrià, no et podré dir el que vols saber de l'Helena!
NICOLAS : CHRISTIAN SOIS SYMPA ...	ADRIÀ: Gerard, enrotlla't una mica!
CHRISTIAN : NON NON ET NON .... MA VIE PRIVÉE NE REGARDE QUE MOI !!!	GERARD: No, no i no! La meua vida privada és cosa meua!
ETIENNE : DIS LUI LA VERITE CHRISTIAN ...	ERNEST: Gerard, digue-li la veritat!
CHRISTIAN : NON...	GERARD: No.
JOHANNA : C'EST FOU CE QUE VOUS ETES MANIERES LES GARÇONS ... NOUS LES FILLES , ON FAIT BEAUCOUP MOINS DE CHICHI ... QUAND ON VOIT UN GARÇON QUI NOUS PLAÏT ... ON LE LUI DIT !! CHRISTIAN .... TU ME PLAÏS VOILA !!! R	JOANA: Mira que en sou, de complicats, els tios! Quan es tracta de dones us quedeu com penjats!... Les ties ens ho muntem millor, no ens mengem tant el coco!... Nosaltres, quan trobem un tio que ens mola... hh, l'hi diem! Gerard... em moles molt!
NICOLAS : ÇA AU MOINS C'EST DIRECT ...	ERNEST Genial!
CHRISTIAN : JOHANNA ARRETE	GERARD: Ja n'hi ha prou, Joana!
JOHANNA RIANT : REMARQUE ÇA TOMBE BIEN QUE CE SOIT TOI ... UU QUE LES DEUX AUTRES NE SONT PAS LIBRES ...	JOANA: De fet és una sort que m'hagi penjat de tu, perquè... com que els altres dos ja estan agafats!
NICOLAS : JOHANNA ... HELENE ?	ADRIÀ: Joana... L'Helena?
JOHANNA : ELLE TE TROUVE MIGNON C'EST DEJA ÇA ! ET MON CRICRI CHRI D'AMOUR ? R	JOANA: ... Mira, et troba molt guapo. I ja n'hi ha prou, "okey"? I el meu ocellet què?

CHRISTIAN : TU SAIS CE QU'IL TE DIT TON CRICRI D'AMOUR?	GERARD: Saps què et diu el teu ocellet?
JOHANNA : QU'IL M'AIME ET QU'IL EST FOU DE MOI !	JOANA: Sí, que m'estima!... Que va de cul per mi!
JOHANNA FONCE SUR CHRISTIAN QUI PREND LA FUITE COMIQUEMENT ... CHRISTIAN : J'AI COMPRIS LES COPAINS ELLE EST FOLLE ! C'EST BIEN MA CHANCE ... Y'AVAIT UNE FOLLE ... ET C'EST MOI QUI TOMBE DESSUS ... R	GERARD: És clar, ja ho lligo, tios... és boja!... Ja és mala sort! N'hi ha una de boja i hi haig d'ensopegar jo!
JOHANNA RATRAPPE CHRISTIAN QUI SE CASSE LA FIGURE. ETIENNE RIANT : C'EST PLUTOT ELLE QUI TE TOMBE DESSUS !	ERNEST: I si no vigiles et caurà al damunt!
NICOLAS: DIS MOI JOHANNA ... HELENE .... ELLE ME TROUVE VRAIMENT MIGNON ?..	ADRIÀ: Ei, Joana, de debò em troba guapo, l'Helena?
JOHANNA : MAIS OUI !! TU LUI PLAIS !! BON LES GARCONS .... SOYONS SERIEUX ... J'ECLAIRCIRAI LE MYSTERE CHRISTIAN PLUS TARD ! VOUS VENEZ CE SOIR POUR L'ANNIVERSAIRE DE CATHY ... D'ACCORD ?..	JOANA: Sí, home, li moles molt!... Oh... Au, vinga, tios, parlem de coses serioses... Ja esbrinaré el misteri d'en Gerard després!... Dindreu aquest vespre a la festa d'aniversari de la Lali o no?
CHRISTIAN : ON DEVAIT REPETER TOUTE LA NUIT POUR METTRE LA CHANSON AU POINT LES COPAINS...	GERARD: No, no, no podem. Avui hem d'assajar tota la nit. Hi ha una cançó que no acaba de quedar-nos rodona!
JOHANNA : TOUTE LA NUIT ...	JOANA: Tota la nit?
ETIENNE : PENAUD : BEN OUI ... C'EST COMPLIQUE LA MUSIQUE ...	ERNEST: Sí, és molt esclau, això de ser músic!...
JOHANNA : BON .... TANT PIS... HELENE ET CATHY VONT ETRE DECUES.	JOANA: Hh... Què hi farem. La Lali i l'Helena... es quedaran fetes pols!
NICOLAS : ON PEUT PEUT ETRE COMMENCER TOT DEMAIN MATIN ...	ADRIÀ: Potser podríem deixar-ho per demà al matí!
ETIENNE : BEN J'SUIS ASSEZ D'ACCORD AVEC NICOLAS ...	ERNEST: Trobo que és una idea fabulosa!
CHRISTIAN : VOUS VOUS ETES REGARDES ? VOUS SAVEZ A QUOI VOUS RESSEMBLEZ ? A DEUX LOQUES INCAPABLES DE RESISTER A LEURS INSTINCTS !! ... BON... D'ACCORD ON Y VA ... C'EST A QUELLE HEURE ?	GERARD: Ei... no us passeu, tios! ERNEST Au, tio! GERARD Voleu que us digui què sembleu?... Dues bèsties incapaces de resistir els seus instints!... Hh.. ERNEST Vinga, enrotlla't! GERARD Bé, d'acord... hi anirem... A quina hora és?
JOHANNA : NEUF HEURES ... ON SE RETROUVE CHEZ ALFREDO?	JOANA: Mireu, ens trobarem a les nou a "Can Pere" ?
NICOLAS : D'ACCORD ! NEUF HEURES ...	ADRIÀ: Cap problema!
ETIENNE : TU VOIS CHRISTIAN ... ON A TOUT NOTRE TEMPS POUR REPETER ...	ERNEST: Ho veus? Encara ens queda molt de temps per assajar!
JOHANNA : AH NON...	
LES TROIS GARCONS SE TOURNENT VERS ELLE ... INTERROGATIFS... JOHANNA : BEN OUI... FAUT QUE VOUS ALLIEZ ACHETER VOS CADEAUX .... AVANT LA FERMETURE DES MAGASINS... R TETE DES GARCONS .	JOANA: No, no, heu d'anar a comprar els regals abans que tanquin les botigues.
LA CHAMBRE DES FILLES .... HELENE SE MAQUILLE DEVANT LA PSYCHEE... JOHANNA ENTRE EN TROMBE... JOHANNA : ÇA Y EST ... C'EST REGLE... ON A LES GARCONS...	JOANA: Ja està! Tot arreglat! Tindrem tios!

HELENE : T'ES FOLLE ... CATHY AURAIT PU ETRE LA ... JOHANNA : MAIS NON... ELLE NOUS A DIT QU'ELLE NE REVENAIT DE CHEZ SES PARENTS QU'A HUIT HEURES...	HELENA: Ets boja o què?... La Lali hauria pogut ser aquí! JOANA: No, ens ha dit que no tornaria de casa dels seus vells fins a les vuit!
HELENE : IL EST SEPT HEURES ET DEMIE ... ELLE AURAIT PU ETRE EN AVANCE !!!	HELENA: Són dos quarts de vuit, i podria haver-se avançat!
JOHANNA : BON DE TOUTES FACONS ELLE N'EST PAS LA ! T'INQUIETE PAS .... ELLE L'AURA SA SURPRISE... ÇA VA ETRE SUPER ...	JOANA: Sí, però el cas és que no hi és!... Li donarem una sorpresa i serà genial!...
HELENE : J'AI EU LE PATRON DE LA CAFETE ... IL EST D'ACCORD POUR LE GATEAU ... ET LES GARCONS... ÇA S'EST PASSE COMMENT ?	HELENA: He parlat amb els del restaurant i tindran preparat el pastís... I els tios què? Què t'han dit?
JOHANNA : SUR DU DELOURS ... J'AI MEME PAS EU A INSISTER... TU SAIS QU'IL EST FOU DE TOI NICOLAS ...	JOANA: Cap problema. Ha sigut super fàcil, no he hagut d'insistir gens!... Saps que l'Adrià està penjat per tu?... Eh?... Sí...
HELENE : ARRETE ... IL ME TROUVE MIGNONNE C'EST TOUT !	HELENA: Au, vinga, em troba maca i prou!
JOHANNA : TU PARLES .... IL N'A PAS ARRETE DE ME DEMANDER SI TU AVAIS UN PETIT COPAIN ...	JOANA: No ha parat de preguntar-me si sorties amb algú!
HELENE INQUIETE : QU'EST CE QUE TU LUI A DIS ?	HELENA: I tu què li has dit?
JOHANNA : RIEN... TU ME CONNAIS ... R	JOANA: No res. Ja em coneixes... Hh...
HELENE : QU'EST CE QU'IL T'A DEMANDE EXACTEMENT ...	HELENA: Què t'ha preguntat, exactament?
JOHANNA : BEN... ON PARLAIT ... ETIENNE A COMMENCE A M'ATTAQUER SUR CATHY ... ET NICOLAS A ENCHAINE SUR TOI ... C'EST TOUT !!!	JOANA: Res, hem estat parlan... L'Ernest m'ha demanat per la Lali... i llavors l'Adrià ha començat a fer-me preguntes sobre tu, res més!
HELENE : TU CROIS QUE ...	HELENA: Tu creus que...?
JOHANNA : ECOUTE ... IL EST FOU DE TOI ... HELENE SOURIT EN SE MAQUILLANT LES YEUX ... JOHANNA A SORTI UNE ROBE D'UN PLACARD ... JOHANNA : QU'EST CE QUE TU PENSES DE ÇA POUR CE SOIR ... TU CROIS QUE ÇA PLAIRA A CHRISTIAN ?	JOANA: Va de cul per tu. Què et sembla, aquest? Creus que li molarà, al Gerard?
HELENE : MONTRE ... C'EST PAS MAL !!!	HELENA: Aviam... Està bé!
JOHANNA : TU VAS VOIR ... JE SUIS SUBLIME DEDANS ... R JOHANNA REGARDE LA ROBE A BOUT DE BRAS ... JOHANNA : OUAIS ... BON... MAINTENANT IL VA JUSTEMENT FALLOIR QUE JE RENTRE DEDANS ... TU M'AIDERAS POUR LA FERMETURE ECLAIR!	JOANA: Posat em queda molt sexi. L'únic problema és que no sé si me'l podré cordar. Hh. M'ajudaràs a pujar la cremallera?
HELENE : PROMIS ... T'INQUIETE PAS !	HELENA: Sí, cap problema!
JOHANNA RENTRE DANS LA SALLE DE BAIN... JOHANNA : JE T'APPELLE DES QUE ÇA COINCE... R	JOANA: T'avisaré quan hagi aconseguit posar-me'l, eh?
HELENE : D'ACCORD ... ELLE FINIT DE SE MAQUILLER LES YEUX EN SOURIAINT ...	HELENA: D'acord.
LA CHAMBRE DES FILLES. JOHANNA A LES MAINS APPUYEES SUR LA PSYCHEE... HELENE SE BAT APPREMENT CONTRE LA FERMETURE ECLAIR DE LA ROBE DE JOHANNA ... JOHANNA : VAS Y TIRE....	JOANA: ... Dinga, estira...
HELENE : J'VEUX BIEN ... MAIS ÇA COINCE...	HELENA: .. Jo estiro, però s'encalla!
JOHANNA : Y'A PAS DE RAISON... JE DOIS RENTRER DEDANS... C'EST VRAI QUE J'AI UN PEU GROSSI MAIS... R	JOANA: Ha de tancar per força. Me l'he posat moltes vegades!... M'he engreixat un pèl, però...

HELENE : SI JE TIRE PLUS ... ÇA VA CRAQUER ...	HELENA: .. Mira, si estiro més... es trencarà...
JOHANNA : VAS Y ... T'INQUIETE PAS C'EST DU SOLIDE ... MADE IN USA...	JOANA: No. És de bona qualitat, està fet als Estats Units. Au, estira...
HELENE S'ARQUEBOUTE POUR TIRER ... LA PORTE S'OUVRE... CATHY ENTRE...	LALI: Però... que coi feu, ties?
CATHY : BEN QU'EST CE QUE VOUS FAITES LES FILLES ?	
JOHANNA : DE L'EMPAQUETAGE DELICAT... A TU NE VEUX PAS AIDER HELENE , CATHY ?	JOANA: ... Un paquet fragile... Au, vinga, ens ajudes?...
CATHY : SI BIEN SUR ...	LALI: Sí, és clar.
ELLE POSE SON SAC SUR L'UN DES LITS... ET VA VERS LES DEUX FILLES...	HELENA: Mira... aguanta les vores mentre pujo la cremallera!
HELENE : TIENS MOI LES DEUX BORDS RAPPROCHES PENDANT QUE JE TIRE ...	
CATHY : D'ACCORD VAS Y ...	LALI: D'acord, fes.
LES DEUX FILLES S'Y METTENT ... A	HELENA: No t'apreta massa?
HELENE : ÇA NE TE SERRE PAS TROP JOHANNA ... ?	
JOHANNA : ÇA VA ... ÇA VA ... ATTENDEZ ... JE VAIS SOUPIRER POUR VOUS AIDER ...	JOANA: No, tranquil.la!... Estira!... Espereu, "sospiraré" per ajudar-vos!
JOHANNA CHASSE L'AIR DE SES POUMONS ...	HELENA: No és sospirar, és expirar!
HELENE RIANT : EXPIREZ PAS SOUPIRER ...	
JOHANNA : C'EST PAREIL !!! ALLEZ Y !!	JOANA: Tant li fot!...
LES DEUX FILLES PEINENT .... LE TISSU DE LA ROBE SE DECHIRE...	LALI: Ostres!... S'ha trencat!
CATHY : ZUT ... ÇA A CRAQUE ...	
HELENE : JE TE L'AVAIS DIT ...	HELENA: Quina passada. Mira, ja t'ho havia dit.
JOHANNA : BON ... C'EST PAS GRAVE ... ON VA METTRE UNE EPINGLE A NOURRICE ... ET JE GARDERAI MA VESTE ...	JOANA: No!... Oh... Hh... No hi fa res, em posaré un imperdible, i... no em treuré la jaqueta. Ohh...
CATHY : DE TOUTES FACONS ON EST ENTRE NOUS...	LALI: com que avui sortim soles...
HELENE : EUH... OUI ... BIEN SUR ... A	HELENA: Hh... Sí, sí, és veritat, sí...
CATHY : DITES DONC... POUR UN DINER ENTRE FILLES... VOUS VOUS ETES FAITES DROLEMENT BELLES...	LALI: Per cert... per anar a sopar totes tres... us heu posat molt maques.
JOHANNA : C'EST NORMAL MA GRANDE... ON TE FAIT HONNEUR !! C'EST TON ANNIVERSAIRE!	JOANA: És clar, és normal! És per fer-te els honors! És el teu aniversari!
HELENE : ÇA C'EST BIEN PASSE CHEZ TES PARENTS .. ?	HELENA: TR T'ha anat bé amb els teus vells?
CATHY REVEUSE : TRES BIEN ...	LALI: Sí...
JOHANNA : QU'EST CE QUE TU AS ? ÇA N'A PAS L'AIR D'ALLER ?	JOANA: Què tens? No se't veu gaire fina!
CATHY : NON RIEN ÇA VA .. ÇA VA ...	LALI: No, no és res, estic bé. Estic bé.
HELENE : T'AS PAS LE DROIT D'AVOIR UN PROBLEME LE JOUR DE TON ANNIVERSAIRE ...	HELENA: Ei, no pots tenir mal rotllos el dia del teu aniversari!
CATHY : NON C'EST RIEN ... C'EST THIERRY ...	LALI: No passa res! És el Toni!
JOHANNA : TU L'AS REDU ?	JOANA: Que l'has vist?
CATHY : NON... MAIS IL M'A ENVOYE DES FLEURS CHEZ MES PARENTS POUR MON ANNIVERSAIRE !	LALI: No, m'ha enviat... un ram de flors pel meu aniversari!
HELENE : C'EST SYMPA...	HELENA: És tot un detall!
CATHY PAS CONDRAINQUE : OUI...	LALI Sí... Hh...
JOHANNA : QU'EST CE QUI SE PASSE MA GRANDE ? T'AS DES DOUTES?	JOANA: Ei, tu, que tens dubtes?

CATHY : TU SAIS ... QUAND ON A VECU TROIS ANS AVEC UN GARCON ... ON EST BIEN FORCE D'AVOIR DES DOUTES ... R	LALI: Dona... quan has sortit tres anys amb un tio, és normal tenir dubtes.
JOHANNA : OUI ... ET BIEN MOI JE TE LE DIS ... SI TU RETOURNES AVEC LUI APRES CE QU'IL T'A FAIT ... C'EST QUE T'ES FOLLE .... !!!!	JOANA: Au, va, Lali, escolta, si tornes amb ell després del que et va fer, és que ets boja!
HELENE : JOHANNA ... LAISSE CATHY DECIDER TOUTE SEULE DE CE QU'ELLE DOIT FAIRE ...	HELENA: Joana, deixa que la Lali decideixi tota sola el que ha de fer!
CATHY : NON... NON HELENE ... JOHANNA A RAISON ... JE NE PEUX PAS RETOURNER AVEC THIERRY ... MAIS ÇA M'A FAIT QUELQUE CHOSE ... VOILA ... JE PEUX PRENDRE LA SALLE DE BAIN ?	LALI: No, no, la Joana té raó. No puc tornar amb ell. Hh... però m'ha deixat feta pois!... Sí. Que puc entrar al lavabo?
JOHANNA : VAS Y MA GRANDE ... NOUS ON EST PRETES.. CATHY VA A LA SALLE DE BAIN ET FERME LA PORTE.. JOHANNA A VOIX BASSE : T'AS VU L'ETAT DANS LEQUEL ELLE EST ? L'OPERATION GARCONS DEVIENT URGENTE ... R	JOANA: Sí, fes... Nosaltres ja estem. Tu has vist com està, la tia? Em fa l'efecte que sortir amb els tios li anirà de conya!
HELENE : MOI ÇA ME GENE DE ME MELER DE SA VIE COMME CA!	HELENA: ... No em fa gaire gràcia ficar-me a la seva vida!
JOHANNA : C'EST POUR SON BIEN... TU M'AIDES A METTRE L'EPINGLE A NOURRICE ... ?	JOANA: Hh... Però si és pel seu bé... Oi que m'ajudaràs a posar-me l'imperdible?... Hh...
LA CHAMBRE DES GARCONS ... ELLE EST SYMETRIQUE DE LA CHAMBRE DES FILLES MAIS DECOREE DIFFEREMENT ... CHRISTIAN EST SEUL ASSIS SUR LE LIT ... IL EST DEJA HABILLE... ENTEND LES DEUX AUTRES DANS LA SALLE DE BAIN... CHRISTIAN : VOUS EN AVEZ ENCORE POUR LONGTEMPS A VOUS POMPONNER ..???	GERARD: A veure si acabeu de posar-vos guapos!
ETIENNE : ON ARRIVE ...	ADRIÀ Sí, ara...
NICOLAS ENTRE DANS LA CHAMBRE EN PEIGNOIR DE BAIN... IL TIENT UNE SERVIETTE SUR SON VISAGE ... NICOLAS: OUF !! CETTE MOUSSE A RASER EST EXTRA !! TU NE SENS RIEN !! EN PLUS ÇA SENT BON !! TIENS SENTS ...	ADRIÀ: És massa aquest sabó d'afaitar!... I fa una olor genial... Ensuma...
CHRISTIAN : C'EST NOUVEAU ÇA ... TU TE RASES LE SOIR...	GERARD: Hh, hh... Ei, tio... Ara t'afaites al vespre?
NICOLAS : TOUJOURS DANS LES GRANDES OCCASIONS...	ADRIÀ: En les grans ocasions, sempre!
CHRISTIAN : ET BIEN... DEPUIS QUE JE TE CONNAIS ... C'EST LA PREMIERE GRANDE OCCASION QUE NOUS VIVONS ENSEMBLE !!! R	GERARD: ... Sí que lligues poc. Des que vivim junts aquesta és la primera gran ocasió!
ETIENNE ARRIVE ... IL A LE VISAGE A MOITIE COUVERT DE MOUSSE A RASER ... ET SON RASOIR A LA MAIN ... ETIENNE : QU'EST CE QUE VOUS RACONTEZ ? CHRISTIAN : NON... TOI AUSSI ... ? ETIENNE : BEN OUI... J'AIME BIEN ETRE PROPRE QUAND JE SORS LE SOIR ...	ERNEST: De què parlàveu? GERARD: Tu també t'afaites?! ERNEST: És clar, m'agrada anar net, quan surto de nit.
CHRISTIAN : MAIS MA PAROLE... ELLES VOUS ONT RENDUS FOUS ... VOUS ETES COMPLETEMENT AMOUREUX .... C'EST POUR QUAND LE MARIAGE ? JE POURRAIS ETRE TEMOIN ?.. OU LE PARRAIN DES PETITS ...	GERARD: Però quina passada! Esteu ben penjats!... Aneu de cul per elles!... Ei... quan serà el casament?... Doldreu que us faci de testimoni?
NICOLAS : NE SOIS PAS JALOUX ... T'AS LA TIENNE TOI AUSSI...	ADRIÀ: Per què estàs gelós? Tu tens la teua.

CHRISTIAN : MERCI POUR LE CADEAU .... UNE AMERICAINE FOLLE EXCITEE QUI FAIT DEUX FOIS MA TAILLE .... ET QUI PASSE SON TEMPS A ME COUVRIR DE BAISERS.... R	ERNEST Si! Una sonada que es passa el dia fent-me petons... i que en fa dos com jo! GERARD: La meua! Ja us la regalo!
ETIENNE : C'EST PAS DE SA FAUTE ... C'EST QUE TU LUI PLAIS.... T'ES TELLEMENT MIGNON !! BON EXCUSEZ MOI ... MAIS JE VAIS M'ACHEVER PARCE QU'IL Y A LA MOUSSE QUI SECHE ...	ERNEST: No ho pot evitar, la pobra!... Li agrades molt, tio! Que no ho veus? Com que ets tan guapo! Bé, vaig a acabar d'afaitar-me.
IL RETOURNE DANS LA SALLE DE BAIN... CHRISTIAN EST DEVANT LE PLACARD .. NICOLAS : POUSSE TOI UN PEU ... IL FAUT QUE JE PRENNE MA CRAVATE ...	ADRIÀ: Au, hh... surt del mig, que haig d'agafar la corbata.
CHRISTIAN : PARCE QUE TU METS UNE CRAVATE EN PLUS	GERARD: Que et posaràs corbata, a més?
NICOLAS : BEN OUI...	ADRIÀ: És clar.
CHRISTIAN : BON J'AI COMPRIS ...	GERARD: Bé, entesos.
IL ENLEVE SA VESTE ... ET COMMENCE A DEFAIRE SA CHEMISE... NICOLAS : BEN QU'EST CE QUE TU FAIS ?	ADRIÀ: I ara què fas?
CHRISTIAN : JE VAIS ME RASER ET ME CHANGER MOI AUSSI ... JE NE VEUX PAS AVOIR L'AIR D'UN CLOCHARD A COTE DE CES.... MILORDS ... R	GERARD: M'afaitaré i em canviaré, també.No em vé de gust anar com... com un penjat al costat dels dos senyors!
NICOLAS : A CETTE HEURE CI ...? DEPECHES TOI TU VAS NOUS METTRE EN RETARD !!!	ADRIÀ: A aquesta hora?Afanya't o ens faràs arribar tard!
CHRISTIAN : HE !! ... OH... BON... IL VA A LA SALLE DE BAIN ...	GERARD: No et passis!
LA CAFETERIA .... ELLE FAIT RESTAURANT LE SOIR ... IL Y A DES NAPPES SUR LES TABLES ET DES COUVERTS SONT MIS LES TROIS FILLES SONT ASSISES AUTOUR D'UNE TABLE ... ELLES SONT TRES BELLES ... CATHY : C'EST VRAIMENT SUPER.. MAIS JE NE COMPRENDS PAS POURQUOI ON A PRIS UNE AUSSI GRANDE TABLE !!	LALI: El lloc està molt bé... Però... no lligo per què no hem agafat una taula més petita!
JOHANNA : POUR ETRE A L'AISE JE TE DIS ... T'INQUIETE PAS ... TU VEUX ENCORE UN PETIT PEU DE CHAMPAGNE?	JOANA: Doncs... perquè aquí estem... més còmodes! No trobes? Au, va, et posaré una mica més de xampany!... Au.
CATHY : NON MERCI... SI ON COMMANDAIT ?	LALI: No, gràcies... No... I si demanem?
HELENE : ATTENDS.... JUSTE CINQ MINUTES J'AI PAS FINI MA COUPE	HELENA: No, esperem. Cinc minuts més, no m'he acabat la copa.
CATHY : MAIS QU'EST CE QUE VOUS AVEZ CE SOIR ? ON DIRAIT DEUX CONSPIRATRICES ...	LALI: Es pot saber què us passa, aquest vespre?... Sembleu dues conspiradores.
LES GARCONS ENTRENT... ILS SE SONT SAPES... ILS TIENNENT CHACUN UN PETIT PAQUET A LA MAIN... JOHANNA : LES VOILA !!! ... ELLE COMMENCE A CHANTER ! JOYEUX ANNIVERSAIRE ...	JOANA: Ah... per fi... Moltes felicitats... moltes...
HELENE REPREND AVEC JOHANNA ... : JOYEUX ANNIVERSAIRE...	HELENA ... Moltes felicitats... moltes...
JOHANNA : MAIS QU'EST CE QUE VOUS ATTENDEZ LES GARCONS? VOUS ETES MUSICIENS OU QUOI ? CHANTEZ AVEC NOUS...!!!	JOANA Uinga, què espereu? Sou músics o què? Au, canteu... Moltes felicitats, lali... moltes felicitats!...
LES GARCONS REPRENNENT LA CHANSON... CATHY EST TOUTE EMUE... CATHY : C'ETAIT ÇA VOTRE SURPRISE... COMME C'EST GENTIL...	GERARD Moltes felicitats, Lali! Moltes felicitats!... RIUEN LALI: Ostres, quina sorpresa... Moltes gràcies.

ETIENNE : BON ANNIVERSAIRE CATHY ... IL LUI TEND UN PETIT PAQUET ... CATHY : MERCI ETIENNE ...	ERNEST: Per molts anys, Lali... Té. LALI: Gràcies, Ernest.
HELENE : ET LA BISE ..?	HELENA: I el petó? GERARD Sí, això... Dinga.
ETIENNE : AVEC JOIE... IL FAIT UN LONG BAISER SUR LA JOUE DE CATHY QUI ROUGIT... NICOLAS : A MOI... JOYEUX ANNIVERSAIRE CATHY ... IL POSE UN PETIT PAQUET SUR LA TABLE ... ET FAIT LA BISE A CATHY ...IL SE REDRESSE ... ET SE PENCHE VERS HELENE ...	ERNEST: Cap problema. PETÓ ADRIÀ: Ara jo... Per molts anys, Lali..
NICOLAS : BON ANNIVERSAIRE HELENE ... JE SAIS BIEN QUE C'EST PAS AUJOURD'HUI ... MAIS COMME J'ETAIS PAS LA ... JE RATTRAPE LE TEMPS PERDU ... R	ADRIÀ Per molts anys, Helena. Ja sé que no és avui, però, hh... com que no hi era, recupero el temps perdut.
HELENE SOURIT ... ET LUI TEND LA JOUE... NICOLAS LUI FAIT UNE BISE ... JOHANNA : TU PEUX LUI EN FAIRE DIX HUIT AUTRES SI TU VEUX RATTRAOPER COMPLETEMENT LE TEMPS PERDU...!!! R	JOANA: Hh... Em fa l'efecte que hauries de fer-n'hi divuit més, si vols recuperar realment tot el temps perdut!
NICOLAS : ÇA C'EST UNE BONNE IDEE JOHANNA!!!	ADRIÀ: Bona idea, Joana!
JOHANNA : C'EST PAS DE MA FAUTE .... JE N'AI QUE DE BONNES IDEES....	JOANA: Jo només tinc bones idees!
NICOLAS ENTREPREND DE FAIRE LES DIX HUIT BISES A HELENE .... QUI NE TROUVE PAS ÇA DESAGREABLE DU TOUT ! MAIS QUI ROUSPETE POUR LA FORME... LES AUTRES COMPTENT : ... UN ... DEUX ... JUSQU'A 18	LALI Un, dos, tres, quatre.... [FINS A 18].. Sí... Bravo...
HELENE RIANT : JE N'AI PLUS DE MAQUILLAGE ...	HELENA: Ja no tinc maquillatge.
NICOLAS : TU N'EN A PAS BESOIN POUR ETRE JOLIE ...	ADRIÀ: No et fa falta, ets molt maca.
CHRISTIAN : BON... BEN... A MOI SI JE NE DERANGE PAS TROP... BON ANNIVERSAIRE CATHY ...	GERARD: Bé... ara si no us fa res... Per molts anys, Lali.
IL POSE UN PETIT PAQUET SUR LA TABLE ... ET FAIT LA BISE A CATHY ... CATHY : VOUS ETES TROP SYMPAS...	LALI: Sou super enrotllats.
JOHANNA ATTRAPE CHRISTIAN PAR LE BRAS ... ET L'ATTIRE VERS ELLE ... ELLE LUI TEND LA JOUE ... JOHANNA : TU AS OUBLIE LA TUA ... R CHRISTIAN EMBRASSE JOHANNA DE BONNE GRACE FINALEMENT ... TOUS LES REGARDENT EN RIANT ... JOHANNA : BEN... QU'EST CE QUE VOUS AVEZ A NOUS REGARDER COMME ÇA ? ASSEYEZ VOUS AU LIEU DE RESTER PLANTES, LES GARCONS . LES GARCONS S'APPRETENT A S'ASSEOIR ...CHRISTIAN .... LE PLUS LOIN POSSIBLE DE JOHANNA	JOANA Gerard... t'has oblidat de l'IVA. JOANA Mmm. Però es pot saber què espereu? Què feu drets com estaquiots. Au, seieu, no us quedeu aquí plantats.
JOHANNA : NON... ÇA NE VA PAS DU TOUT ... NICOLAS TU TE METS DE L'AUTRE COTE D'HELENE ... ET TOI MON CRICRI TU VIENS ICI !! A COTE DE TA PETITE JOHANNA ... R	JOANA Hhh, no... no... això no funciona. Adrià, et fa res seure a l'altre costat de l'Helena? I... ocellet... ocellet meu... au va... vine a seure al costat de la teva Joana!
NICOLAS RIANT : EXCUSE MOI CHRISTIAN JE NE SAIS PAS OU J'AVAIS LA TETE ...	ADRIÀ: Perdona, Gerard, no sé on tinc el cap..
CHRISTIAN : TOI JE TE REMERCIE ...	GERARD: a... molt simpàtic!